

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ "НЕОФИТ РИЛСКИ"
БЛАГОЕВГРАД
СТОПАНСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА ФИНАНСИ И ОТЧЕТНОСТ**

**АВТОРЕФЕРАТ
НА ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЯ**

**ЕФЕКТИТЕ ОТ ПАНДЕМИЯТА COVID-19 ВЪРХУ ГРЪЦКАТА
ИКОНОМИКА**

ОТ НИКОЛЕТА ДЕКА

НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ ПРОФ. Д-Р ЕЛЕНА СТАВРОВА

БЛАГОЕВГРАД 2023

Дисертацията е с общ обем от 280 страници. Съдържа 12 номерирани части, включително въведение, 10 части и заключение, библиография и приложение.

В началото на статията са представени списъци с таблици, диаграми и фигури, включени в работата. Изложбата съдържа 14 таблици, 18 диаграми и 5 фигури.

Авторът на дисертационния труд е завършил обучение като редовен докторант в ЮИ „Неофит Рилски“, Стопански факултет, катедра „Финанси и отчетност“ по специалност „Финанси, парично обръщение, кредит и застраховане“.

Защитата на дисертационния труд ще се състои на 14 септември 2023 г. от 15 ч.... в аул.

Материалите по защитата са на разположение в катедра „Финанси и отчетност“ на Стопански факултет на ЮЗУ „Н. Рилски“ – Благоевград.

Глава 1 ВЪВЕДЕНИЕ

Тази докторска дисертация има за своя основна и обща цел описанието и позоваването на факторите, които играят решаваща роля в борбата на държавата срещу кризите. По-конкретно, тази теза ще се задълбочи в най-скорошния случай на глобална криза, който е пандемията от Covid-19. Той ще подчертае случая с гръцката държава чрез идентифицирането и обсъждането на държавните разходи в здравния сектор преди, по време и след пандемичната криза с Covid-19.

Темите, които ще бъдат анализирани по време на тази докторска дисертация, ще бъдат разгледани от една страна чрез преглед на литературата, а от друга чрез първични количествени и качествени изследвания. По-конкретно, прегледът на литературата има за цел да събере вторични данни и официални данни и информация, за да обхване анализирани теми през перспективата на други изследователи и учени. След това данните, събрани чрез прегледа на литературата, ще бъдат сравнени с резултатите от първичните изследвания. Повече подробности за методологията на първичните изследвания са представени в раздел 6 от настоящото предложение.

Факт е, че инфраструктурата на гръцката здравна система е изправена пред значителни предизвикателства през последните месеци. Причината е, че тя е призвана да управлява и да се справя ефективно с безпрецедентна криза. Това е избухването на пандемията от Covid-19.

Както е посочено от Stephens et al, (2020) , чието проучване ще бъде разгледано по-подробно по-долу, предизвикателствата са още по-трудни и сложни за сърдечно-съдовите отдели. Някои индикативни предизвикателства пред гръцката здравна система през настоящия период са липсата на ресурси и недостатъчното оборудване. Друго сериозно предизвикателство е липсата на достатъчно човешки ресурс в гръцките болници. В същото време съществува риск от заразяване в значителна част от гръцкото население от Covid-19, докато медицинските сестри и здравните специалисти са още по-заstrasени от заразяване с вируса. Освен това малкият брой човешки ресурси, заети в гръцките здравни звена, споменати по-горе, е крайгълният камък на съществуващите и многоизмерни предизвикателства, особено в момент, когато рискът от бързо разпространение на вируса е особено висок.

Това са някои фактори, които изискват целенасочени решения и ефективни действия. Разбира се, вземането на такива решения и предприемането на ефективни действия за справяне с кризи от подобен мащаб идват с високи нива на трудност. Това е процесът на ефективно управление на кризи, който ще бъде допълнително анализиран в контекста на теоретичната част на настоящата докторска дисертация.

В тази пандемия, която все още съществува не само в Гърция, но и в глобален мащаб, беше решено да се съсредоточи тази докторска дисертация върху управлението на кризи, с особено внимание и акцент върху случая с гръцкия здравен сектор и управлението на по-голямата част от тази скорошна пандемия на вируса Covid-19. Значението на разследването на този въпрос се крие в вече многобройните предизвикателства, пред които е изправена гръцката здравна система и споменатата по-горе. Тяхното значение и тежест се изострят от факта, че страната вече преживява период на настоящата пандемия.

Неотдавнашният характер на пандемията от Covid-19 прави това проучване оригинално, тъй като навременността на този проблем не позволи провеждането на много подобни проучвания.

Неотложността на провеждането на това проучване произтича от съществуващия натиск, упражняван върху гръцката здравна система, за да запълни съществуващите си пропуски и да управлява възможно най-ефективно настоящата ситуация, която в момента е под контрол, както и да намери начини за действие в случай на неконтролирано и непредвидимо разпространение на предаването на Covid-19 на гръцкото население.

След завършване на тази докторска дисертация читателите и всички заинтересовани страни ще могат да се запознаят с ключовите въпроси, свързани с процеса на управление на кризи, като в същото време ще могат да разграничават и категоризират кризите въз основа на различни характеристики и последствията от тях. В същото време ще бъде очертан профилът на гръцката здравна система и акцент ще бъде поставен върху представянето и сравнението на гръцките публични разходи в гръцката здравна система преди и след пандемията от Covid-19.

След приключване на изследователската част четящата публика ще може да разбере дали управлението на настоящата криза от гръцката здравна система е ефективно. Чрез този подход ще бъдат подчертани всички черни петна и

потенциалът на гръцката здравна система. Затова ще се види кои силни страни на гръцката здравна система трябва да бъдат засилени и кои слабости трябва да бъдат преодоленни, на олтара на по-ефективното и интегрирано управление на настоящата криза. Това е интересно и важно многоизмерно изследване, чието значение ще бъде още по-интензивно при бъдещи релевантни кризи, които гръцката здравна система ще бъде призвана да управлява и да се справя ефективно.

За да се обхванат горните цели чрез първичните изследвания, които ще бъдат проведени в контекста на тази докторска дисертация, трябва да се отговори на следните индикативни изследователски въпроси:

(1) Какви са начините, по които гръцката здравна система успя да се справи с кризата на пандемията от Covid-19?

(2) Характеризира ли се като успешно кризисното управление на гръцката здравна система по време на пандемията от Covid-19?

(3) Какви са слабостите на гръцката здравна система в усилията ѝ да се справи с пандемичната криза с Covid-19?

(4) Какви са силните страни на гръцката здравна система в усилията ѝ да се справи с пандемичната криза с Covid-19?

(5) Има ли предложения, които гръцката здравна система трябва да следва, за да могат усилията ѝ да се справи с кризата на пандемията от Covid-19 да бъдат още по-успешни и ефективни?

На този етап се пояснява, че гореспоменатите изследователски въпроси са ориентировъчни, защото окончателните изследователски въпроси ще бъдат структурирани след изграждането на изследователския инструмент (въпросник) и след основните резултати от статистическия анализ на отговорите на участниците.

Глава 2 КРИЗИ В ИКОНОМИКАТА. КРИЗИ НА ЧЕРНИЯ ЛЕБЕД

Сътресенията в Европа епицентър на пандемията непрекъснато нарастват, в резултат на което тя се следи отблизо от всички медии, буквално заличавайки всички останали новини. Малцина показаха далновидността да предскажат само преди две години, че политически маргиналните, по-скоро незначителни, но най-вече безобидни икономически събития, имат потенциала да прераснат във явление, което сега заплашва с дълбока финансова криза традиционния европейски политически истаблишмънт.

Когато след средата на февруари настъпят внезапни вълни на спад на пазарите като цените се свиват средно с 30%, всички обвиняват COVID-19 за престъплението. С паниката, която сега помита всичко и ежедневните резки колебания, максимизиращи волатилността, дори и най-незначителният риск изглежда огромен и смъртоносен.

Въпреки че явлението изглежда мощно, главно поради изненадата, тези, които предупреждаваха в продължение на три години за опасността от предстоящата криза (не взеха предвид възможността за пандемия), бяха осъдени като обречени. Във финансовите среди обаче се шепнеше, че се е появил друг Черен лебед, феноменът на остра криза, последвана от тежка рецесия. Въпреки че Черните лебеди са ужасяващи и паникьосват, повечето продължават няколко месеца. Петролната война от 1973 г., Черният понеделник (жилищната криза) от 1987 г. и финансовата криза от 2008 г. са забележителни случаи, като постепенното възстановяване отнема около година.

След Черния понеделник Федералният резерв на САЩ се намесва незабавно, осигурявайки допълнителна ликвидност. Други големи централни банки следват примера. След това противопожарните движения водят до постепенно възстановяване на пазарните настроения и връщане на баланса след 400 срещи. Но петролната война и световната финансова криза свидетелстват, че възстановяването понякога отнема повече време, удължавайки излизането с години. Всички черни лебеди се забелязват поради резкия срив на цените, вариращ от – 5% до бездънния – 50%. Въпреки това, не е лесно да се предскаже точно степента на щетите, причинени в крайна сметка от нов Черен лебед, главно защото практически никой не е в състояние да оцени мащаба на икономическите, а главно социалните последици.

Оценките за продължителността на ефектите върху пазарите остават съмнителни и рискови. Досега са наблюдавани 26 сесии на слягане и въпреки възходящите спазми, ще са необходими поне още два месеца, за да се появят по-безопасни прогнози. Някои анализатори казват, че пазарите ще покажат първите признаци на стабилизация, след като пандемията достигне етапа на разтоварване. Правителствата обаче вече приемат принудителното намаляване на лихвените проценти, обявявайки мерки за подкрепа и уверявайки, че имат средствата да предотвратят всякакъв риск. Но въпреки отчаяните усилия, нивата

на несигурност остават зашеметяващи, разбивайки надеждите за обществено самодоволство.

Малко хора на планетата имат мъдростта да знаят, главно поради практическия опит, злините на рецесията, но като правило те не се слушат. Инвеститори като прословутия Уорън Бъфет печално предупредиха, че алчността е очевиден симптом за навлизане в криза и колкото по-интензивна, толкова по-лоша е идващата катастрофа. От 2008 г. насам глобалният дълг почти се е удвоил, като фиктивните капиталови печалби, особено в областта на цифровите приложения, нарастват главоломно, без никаква сериозна основна стойност, за да се гарантира безпрепятственото им оцеляване в случай на опасни развития. Проблемното поведение на инвестиционната общественост, което се държи без следа от дисциплина, срещу нормалните колебания (да не говорим за екстремните, които се появяват в деня), е друг симптом.

Глава 3 CRISES

Концепцията за преценка, основана на литературата, не е излязла с едно ясно определение. В международната литература са формулирани множество определения на понятието криза. Приемането на определение е необходимо за всяко проведено изследване, тъй като то по същество показва гледната точка, под която се провежда, докато в тази светлина се тълкуват съответните факти. Етимологично терминът криза идва от гръцкия език. Терминът "криза" на китайски се произнася като уей-джи. Това е сложен термин и придава двойствения характер на кризата в зависимост от нейния резултат. Характеризира се с думите "риск" (wei) и "възможност" (ji), за да покаже, че кризата не винаги може да има отрицателни резултати, но може да бъде началото на ново положително развитие. Въз основа на Херман (1963), който е един от първите систематични кризисни изследователи и формулира мнението, за да бъде класифициран в категорията на кризите, трябва да има три характеристики. Характеристиките бяха: а) събитието ще бъде обект на голяма и сериозна заплаха, която ще бъде възпиращ фактор за изпълнение на целите, б) ще липсва време за изпълнение на процеса на вземане на решения поради натиск от заобикалящата ситуация и в) ще има елемент на изненада. Но това не означава непременно липсата на преднамерен отговор в случай на криза. По отношение на кризите, Dutton (1986) описва кризата като стратегически въпрос, за който, ако не се предприемат коригиращи действия, е много вероятно да

доведе до отрицателен резултат, който е много лесен за изпълнение. Rosenthal и Pijnenburg (1991) смятат, че: "кризата е свързана със ситуации, характеризиращи се със сериозна заплаха, несигурност и чувство за неотложност". Pearson and Clair (1998) считат, че кризата е събитие, което застрашава обществената безопасност и благополучие и че се характеризира с неяснота по отношение на причината, произведените последици и средствата за нейното решаване.

Съществуват различни видове кризи, според Sarmaniotis (2012, с. 510), най-честите и важни видове кризи са тези, свързани с продукти, които представляват проблем и компанията е призвана да даде обяснения и отговорности, както и да продължи с процеса на търсене на предизвикателството (Coombs and Holladay, Освен това видовете кризи, основани на Sarmaniotis (2012, стр. 510), са свързани с финансови въпроси и въпроси, свързани с човешките ресурси и междуличностните отношения между служителите, като насилствено и агресивно поведение сред служителите както вътре, така и извън организацията. Освен това криза може да възникне след настъпването на природно явление (например земетресение, пожар), при което в този момент щетите, причинени отделно от материалните, могат да засегнат и човешки животи. Според Coombs and Holladay (2002) "репутацията" е вид криза, при която невярна информация разпространява неверни новини и вреди на организация или бизнес. Освен това видовете кризи включват: а) организационни нарушения, които са създадени от ръководители, които познават много добре действията си и не са насочени към нараняване на човека, а към измама, б) организационно нарушение, което съзнателно се извършва чрез заобикаляне на закони, разпоредби и протоколи на организацията, за да обслужва лични интереси и в) организационни нарушения, където в настоящата ситуация мениджърите застрашават здравето и често дори живота на своите служители, за да задоволят интересите както лично, така и други фактори.

Всяка криза, независимо от нейния тип, се характеризира (Ahmed, 2006):

(1) Това е мощна ситуация, чиято интензивност има тенденция да се увеличава до степен на обостряне, където, след като кризата доведе до максимални щети, т.е. унищожение, тя започва да бъде внезапно обезвредена, без да се изискват необходими или реакционни действия, за да се постигнат много ограничени резултати.

(2) Има високо чувство на несигурност и чувство за опасност. По време на периода, когато кризата избухва (прокризисна фаза), тези, които участват в нейното управление, са претоварени от различни усещания, като тревожност, тъга, безпокойство, тъй като чувстват, че губят контрол над ситуацията.

(3) Напрежението и загрижеността за най-лошия сценарий на събитията нарушават и променят нормалната гладкост на бизнеса.

(4) Общественият/международният имидж и репутация на страната са изложени на риск. Последниците от всяка възникваща криза обикновено и преди всичко засягат "образа".

(5) Всяко решение и действие ще бъдат проверявани и оценявани от съответните държавни агенции и органи, както и от медиите. Това е така, защото има повишено търсене на информация, за коригиране на спекулациите за фактите.

(6) Причинява щети и имуществени щети. Първоначално обикновено се нанасят морални щети, които увреждат властта и репутацията на страната, като в същото време причиняват дисфункция при други участници в дейността (икономически, социални, политически, охранителни).

Въз основа на типологията на кризите възникват причините за кризите и представляват ефективното управление на всяка криза. Основните от тях са да се анализират, идентифицират и разберат основните причини, причинени при всякакъв вид криза. Най-сериозните причини за кризите са представени по-долу.

Вътрешните кризисни фактори обикновено са тези, причинени в рамките на една организация или бизнес. По-конкретно, неправилният организационен контрол е причина за криза и включва лоша 14 фирмена култура, информационна комуникация, структура и награди. Освен това важна част е лошото аварийно планиране, неуспехите и умишлените грешки на някои служители. Често срещано явление е саботажът, който може да възникне от хора, които работят в рамките на организацията и имат за цел да навредят на бизнеса, използвайки несправедливи средства. Освен това неправилната и несправедлива оценка на служителите от висшето ръководство може да доведе до лошо функциониране на бизнеса и по-късно до криза. И накрая, лошото и насилствено поведение сред служителите може да създаде криза.

Външните фактори, които могат да предизвикат криза, са неуспехът да се проектират и приложат нови социални институции, а неправилният социален мониторинг на престъпните участници също е важен. Тоест неправилно обучение на работници, недоволни работници, похитители, терористи, убийци, психопати и външни саботьори. Тази група хора може да повлияе негативно на бизнеса, тъй като може да допринесе за упадък на компанията, но и за нейния корпоративен имидж и репутация.

Глава 4 ОСНОВНИ ЕТАПИ И ФАЗИ НА КРИЗАТА

Тези фази са следните:

1 Кризисната фаза: В този първи етап вече започват да се представят някои признаци за предстоящата ситуация, която ще предизвика криза. Първата фаза може да бъде описана и като "предупредителна фаза" за кризата след настъпването на необичайно събитие. Тази фаза може да бъде преодоляна, ако в бизнеса, където е избухнала кризата, има управленски екип, отговорен за кризата, или система за вземане на управленски решения.

Втора фаза на проявление / кулминация: На този етап е минало време, преди компанията да може да предприеме действия за предотвратяване на всякакъв вид криза. Това трябва да бъде прието от всички членове на организацията, но също така трябва да се разбере, че ще има някои общи проблеми. Времето, изчислено за тази фаза, от една страна, е ограничено, а от друга страна е най-обширно поради натиска и развитието на кризата, която се упражнява.

3-та фаза на въздействие: Във фазата на въздействие събитията се възприемат по-добре, тъй като се счита за фаза на преценка и самокритика. Именно на етап се разследват причините за кризата, кой е отговорен за избухването на кризата, както и посланията за удоволствие към компетентните мениджъри.

4-та фаза на рецесия / реструктуриране: Последният етап е фазата, когато екипът за управление на кризи трябва да бъде бърз, по отношение на възстановяването на имиджа на компанията, с възможно най-малко загуби и ползи от кризата и подобряване на бизнеса към своите клиенти и обществото като цяло.

Глава 5 УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

Управлението на кризи е систематично усилие за избягване на кризи, които могат да възникнат в дадена организация, или за управление на кризи, които вече са настъпили в организацията. Управлението на кризи е начин за справяне със заплахата, която е поличба за потенциална криза – и за системни опити за нейното предотвратяване и предотвратяване. Това предполага необходимостта от бърз и ефективен отговор на непредвидени събития, които застрашават правилното функциониране на организацията и евентуално нейната жизнеспособност. Друго измерение на управлението на кризи е официалният отговор на всяко събитие, което застрашава финансовата и оперативната стабилност на дадена организация.

Управлението на кризи е един от най-трудните стратегически въпроси, с които вземащите решения трябва да се справят поради усещането за несигурност, натиск и липса на време и ограничен контрол на ситуацията. Кризите произтичат от проблеми, които възникват вътре и извън организацията, но които обикновено са силно подценявани от ръководството. Времето на кризата, нейната продължителност, ходът на развитие, както и нейният изход рядко са известни и контролирани.

Ефективността на управлението на кризи и прилагания комуникационен план не е лесно оценима. Причината е, че влизат в действие неизвестни параметри, като възприятие на заинтересованите страни и непълна информация за причините за него. Кризите приемат много форми и имат различни последици (отрицателни, положителни и дори катастрофални). Подготовката им обхваща процеса на дефиниране на сценарии въз основа на различните им вероятности.

Според Luman (2006) медиите са най-добрият съюзник, който една организация може да има в условията на криза. Имайки това предвид, абсолютно необходимо е да се установят добри отношения с тях още преди кризата да се появи на хоризонта. В O'Toole (2000) по този въпрос се посочва, че индивидуалната проницателност и ефективност, както и стратегическото мислене на тези, които участват в управлението на кризи, са ключът към правилното справяне и решаване на възникващите проблеми.

Betser and Fraser (2006), възприемайки предпоставката, че управлението на кризи е постоянен процес, заявяват, че един от градивните елементи на всеки бизнес план е анализът на риска. Те също така поставиха особен акцент върху културните различия и различните правни рамки, които трябва да бъдат взети на

сериозно от организациите, работещи в международен план. Освен това управлението на кризи може да бъде разделено на три фази:

Предкризисна фаза: Превенцията и правилната подготовка включват стремеж към намаляване на известните рискове, които биха могли да доведат до криза. Това е част от програмата за управление на риска на организацията. Освен това подготовката включва плана за създаване на управление на кризи, подбора на екипа и обучението му за управление на кризи. Накрая е включено провеждането на ученията по проекта от екипа за управление на кризи. Както Barton (2001), така и Coombs (2006) документират, че организациите са в състояние да реагират на кризи, когато:

- 1) актуализира най-малко веднъж годишно плана за управление на кризи;
- 2) имат определен екип за управление на кризи;
- 3) провежда ежегодно учения за тестване на проекти и екипи, и
- 4) Те имат проектопослания за кризата.

Планирането и подготовката позволяват на кризисните екипи да реагират по-бързо и да вземат по-ефективни решения. Реакцията при кризи е това, което ръководството казва и прави след кризата. Връзките с обществеността играят решаваща роля по време на реакцията при кризи, като помагат за разработването на посланията, които се изпращат в различни версии. Много проучвания разглеждат отговора на кризата.

Въпреки това, Coombs (2007) разделя тази фаза на две части:

- 1) първоначална реакция при кризи, и
- 2) възстановяване на репутацията и поведенческите намерения.

Опитът на специалистите по връзки с обществеността и академичните изследвания се комбинират, за да създадат ясен набор от насоки за това как една организация трябва да реагира в момента, в който настъпи криза. Първоначалните насоки за реакция при кризи са три:

- 1) Бързо съобщение
- 2) Точно съобщение и
- 3) последователно послание.

Тези бързи реакции на следкризисните съобщения не са толкова прости. Този процес оказва натиск върху кризисните мениджъри заради посланията и

полезната информация, които ще трябва да подготвят в кратък период от време. Това е мястото, където се оценява стойността на стандартите за подготовка.

Логиката зад бързото послание е нуждата на организацията да комуникира с обществеността за собствената си страна и позиция. Всъщност агенцията иска да представи на заинтересованите страни ключовите моменти, които ръководството иска да предаде за кризата. Когато в една организация избухне криза, основното желание на обществеността е да знае какво се е случило. Кризисните експерти често докладват за недостиг на информация, създаден от криза.

Медиите ще запълнят тази информационна празнина и ще бъдат основният източник на първоначална информация за кризата. Ако обхванатата от криза организация не говори пред медиите, други журналисти могат да го направят – с цел да дискредитират компанията, като разкажат неточна информация и невярна информация и създадат дезинформация за фактите. В резултат на това кризисните мениджъри трябва да реагират сравнително бързо. Разбира се, може да няма много или нова информация за кризата, но организацията ще се позиционира като източник, представящ ситуацията.

Следкризисна фаза: В тази следкризисна фаза кризата вече не е във фокуса на вниманието на ръководството, но все пак изисква известно внимание. Както бе споменато по-горе, възстановяването на репутацията може да продължи или да започне по време на тази фаза. Кризисните мениджъри трябва да предоставят допълнителна информация по време на кризисната фаза, за да не загубят доверието на обществеността, която иска информацията. Освен това администраторите трябва да публикуват актуализации относно процеса на възстановяване, коригиращите действия и/или разследванията при кризи, за да информират съответната общественост съответно и по подходящ начин.

Необходимото време зависи от количеството информация, необходима по време на кризата, и продължителността на времето, необходимо за завършване на процеса на възстановяване. Както отбелязва Даунинг (2003), интранет уебсайтовете са отличен начин да информирате служителите, ако имат достъп. Coombs (2007a), от друга страна, посочва, че системите за масово предупреждение могат да се използват и за доставяне на информационни съобщения до служителите и обществеността чрез телефон, електронна поща, гласови или текстови съобщения.

Кризисните мениджъри са съгласни, че кризата трябва да бъде учебен опит и да бъде от голяма полза при управлението на други проблеми, които може да са прераснали в криза. При управлението на кризи са необходими усилия за оценка и подобряване на възможното. Coombs (2006) твърди, че всяко упражнение за управление на кризи трябва да се третира като учебен опит. Организацията трябва да търси начини да се подобри, предотврати, подготви или дори да реагира. Курсовете са интегрирани в предкризисните етапи и реакцията при кризи. По този начин ръководството научава и подобрява процеса на управление на кризи.

Ефективният план за управление на кризи включва следните 10 елемента:

1. Представителен набор от кризисни сценарии. Необходим е широк спектър от потенциални възникващи ситуации, защото може би бизнесът ще се сблъска с тези ситуации. Някои примери, които биха могли да бъдат включени в списъка, са: епидемии, икономически трудности, пожар, терористичен акт и др.

2. Гъвкав набор от шаблони за справяне. Тя осигурява на бизнеса гъвкавост за справяне с непредвидени сценарии. Важно е, защото сценариите често приличат на реални ситуации. Стандартите за справяне могат да включват комуникация с медиите, реакция на пожарната и полицията, евакуация на сградата и др.

3. Свързване на сценарии към шаблони за отговор. Това е основният елемент от плана за управление, който свързва всеки сценарий на криза със съответния модел за реагиране, който ще се използва.

4. Изберете административната група. Бизнес мениджърът трябва да е назначил както своя заместник, така и екипа за управление на кризи. Ако това не бъде направено, дружеството може да действа несъгласувано при условия на натиск.

5. Своевременно активиране на необходимите процедури (протокол). С прилагането на протокола се подава своевременен сигнал за активиране на стандартите за управление на кризи. Процедурите трябва да бъдат ясно определени, така че веднага щом възникне кризата, те да могат незабавно да обявят извънредно положение. Съответно в края на кризата се подава сигнал за нормалната ѝ работа.

6. Пространството на мениджърския екип. Това е "щабът" на управлението на кризи. По същество това е мястото, където се помещава

мениджърският екип и оттам той комуникира с медиите и другите заинтересовани страни.

7. Подходящи, ясно определени канали за комуникация. Комуникацията, вътрешна или външна на организацията, е много важен фактор.

8. Ресурсни резерви. Тя е необходима в случай на нужда, като доставки на вода, храна, лекарства, енергия и др.

8. Чести симулационни упражнения. Те помагат за оценката на проектите на практика. Те трябва да се извършват често, но без предупреждение, за да се контролира скоростта на реакция на критични събития.

9. Научни оценки в края на кризата. След всяка криза отговорът на компанията трябва да бъде оценен, за да се идентифицират областите за подобрене и да се развият процесите, които са помогнали на бизнеса.

Глава 7 ПАНДЕМИЧНА КРИЗА COVID-19

COVID-19 се причинява от вируса SARS-CoV-2, РНК коронавирус, който може да причини остър респираторен синдром при хората. На 30/1/2020 г. СЗО, поради степента на разпространение на вируса, обяви инфекцията за извънредна ситуация за общественото здраве от международно значение. Коронавирусите като цяло могат да причинят заболявания на дихателната, стомашно-чревната и нервната система, застрашавайки както човешкия живот, така и икономиката. Способността на вируса да мутира му помага да се адаптира бързо към нова среда, а неблагоприятните ефекти върху тялото могат да бъдат устойчиви и дългосрочни.

Коронавирусите, включително SARS-CoV-2, могат да се предават между видовете и хората, което води до много сериозни и потенциално фатални респираторни заболявания. SARS-CoV вирусите са идентифицирани за първи път при прилепи и се предават на много животни с различно географско местоположение. През 2003 г. първото огнище на епидемия от SARS-CoV се случи чрез битпазарите в Китай. Предаването на вируса става чрез контакт на здрав човек със заразен човек пряко или чрез контакт с лични вещи, дрехи или предмети като дръжки на врати и др. Също така, предаването се осъществява по въздуха от микрокапчици, докато няма ясна индикация за предаване от майката на новороденото.

Инкубацията на вируса има средно 4 дни и варира от 1-12 дни, докато най-честите симптоми са треска, суха кашлица, диария и физическо изтощение. По-редки симптоми са загуба на мирис и вкус, главоболие, болки в тялото, болки в гърлото и кожни обриви. Сериозните симптоми включват задух или задух, болка или натиск в гърдите и загуба на реч или движение (СЗО). Вирусът при пациенти, развили пневмония, е локализиран в орофарингеална намазка, в кръв, урина и слюнка. Трябва да се отбележи, че възможен източник на предаване на вируса могат да бъдат асимптоматичните хора и тяхното присъствие може да контролира динамиката на разпространението на пандемията.

В пандемията от SARS-CoV през 2003 г. скоростта на предаване на R_0 е 2,75, което означава, че един човек е заразил 2,75 души. R_0 на Ебола през 2014 г. е 1,51-2,53, докато този на грипа H1N1 през 2009 г. е 1,46-1,48.

Скоростта на предаване на SARS-CoV-2 е $R_0 = 1.5- 3.5$. Съществуват обаче трудности при контролирането на предаването на вируса:

- 1) Много хора са асимптоматични носители на предаването на вируса
- 2) Интервалът на инфекцията е неясен и
- 3) Чувствителността на населението към вируса се променя.

Основните мерки за контрол на пандемията са спазване на дистанция от поне 2 метра между хората, използване на маска във всички закрити и външни пространства и изолиране на болните. В първоначалните проучвания на епидемията по-голямата част от заразената популация са жители или са посетили китайския регион Ухан, докато само 2% са имали анамнеза за контакт с животни. От Ухан вирусът се разпространи по целия свят. До август 2020 г. са описани над 22 милиона случая, като в повечето страни по света има 0,8 милиона смъртни случая.

От края на 2019 г. епидемията от COVID-19 се превърна в най-тежката пандемия през миналия век, с подобен брой нови вирусни предавания сред населението на Европа за толкова кратко време назад до 1918 г. Въпреки това, ефектите върху здравето достигат далеч отвъд броя на предаване на вируса. Точно както в някои случаи смъртните случаи от COVID-19 са невъзможни за откриване, така пандемията оказва значително косвено въздействие върху хората, които не са се заразили с вируса.

Например, хората, които са изправени пред спешни здравни нужди, понякога не могат да получат навременна грижа, докато хората с хронични заболявания имат закъснения и смущения при получаването на редовните си здравни грижи. Освен това пандемията и последвалата икономическа криза доведоха до увеличаване на психичните разстройства, с мерки за по-високи нива на стрес, тревожност и депресия, съчетани с нарушения в здравеопазването за тези с предшестващи психични заболявания.

Въздействието на пандемията върху здравето на населението включва намалено финансиране за други основни здравни услуги, намален достъп до здравната система за пациенти със заболявания, различни от COVID-19, забавени грижи и забавяне на планирането на медицински процедури, нежелана бременност, увеличаване на перинаталната смъртност, влошаване на хроничните заболявания, увеличаване на други заболявания (например морбили), увеличаване и смъртност поради повишено предаване на заболявания като ХИВ, туберкулоза и малария. Както изглежда, изместването на голяма част от медицинската, научната и икономическата дейност към отговора на пандемията създава проблеми в други области на здравето на населението със значителни последици.

Социално-икономическите последици също са драматични. През второто тримесечие на 2020 г. коригираният БВП намалява с 13,9% в целия ЕС в сравнение със същото тримесечие на 2019 г. Благодарение на широкото използване на различни краткосрочни работни програми заетостта е относително по-слабо засегната, въпреки че все още се наблюдава регистрирано намаление от 2,9% за същия период. Следователно пандемията от COVID-19 оказва огромен натиск върху европейските страни, тествайки устойчивостта на правителствата и хората на всяка страна. Той също така тества способността на държавите-членки на ЕС и на Европейската комисия да разработят координиран набор от действия срещу обща заплаха. Имперският колеж в Лондон обаче описа в доклад, че ако пандемията беше оставена без контрол, светът щеше да скърби за над 40 милиона жертви в 202 страни.

Глава 8 СТРАТЕГИИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

Ефективното управление на кризи изисква приемането на стратегия, в която възникват възможни проблеми. Тази стратегия е пряко свързана с подробното изследване на околната среда, планирането на непредвидени

обстоятелства, точното изчисляване на риска, разпределението на ресурсите за справяне с инцидента и използването на най-подходящия персонал.

Всички тези елементи взаимодействат помежду си и могат да причинят промени един в друг. Има вероятност с течение на времето рисковете, ресурсите и околната среда или да намалее, или да изобилстват. Тези промени пряко засягат състоянието на организацията, тъй като оформят нейната степен на готовност и способност за справяне с кризи. Две ключови дейности са включени в стратегията за управление на кризи:

- създаване на настроение за управление на кризи в рамките на една организация и във физическа, социална и политическа среда.

- развитие на способността да се реагира на възможни кризи.

Тези дейности обхващат и предкризисната готовност и капацитета за справяне и възстановяване по време на кризата.

По отношение на ефективната предкризисна готовност те включват:

- определяне на риска и нуждите;
- определяне на политики за ефективно справяне с тези рискове и нужди;
- създаване и създаване на база за управление на кризи;
- необходимото и подходящо разпределение на ресурсите за управление на реакцията на кризата.

Следователно основната цел на дейността на стратегическото ръководство в усилията му да се справи с криза е да съответства на наличната способност за справяне с криза, ежедневната организационна среда, в която има основни елементи за справяне с криза, основните нужди, усилията за реагиране и високите изисквания към ресурсите. За да бъдат ефективни реакцията и възстановяването при кризи, трябва да е налице следното:

- получаване на необходимите ресурси за справяне с кризата;
- разработване на планове за разрешаване на кризи;
- осигуряване на ефективен преход на стратегиите към тактически действия в кризата;
- осигуряване на обучение с оглед ефективното използване на ресурсите и подходящите действия.

По този начин става ясно, че дейностите по умения и компетентност се нуждаят от политики и процедури, чрез които може да се осъществява правилно и ефективно управление на кризи. Предкризисните дейности се отнасят главно до функции за установяване и поддържане на управление на кризи в дадена организация, докато дейностите по компетентност и компетентност се фокусират главно върху реагиране при кризи и възстановяване. Основната цел на двете дейности е да се даде възможност на техните ръководители да предложат помощта си за възстановяването по по-ефективен начин.

Добрата стратегия за управление на кризи следва да бъде изразена кратко и точно, да представя точни цели и да дава разрешение на подчинените да се справят със ситуацията по най-добрия възможен начин, винаги в зависимост от възложените им задачи и средата, в която изпълняват задълженията си.

Стратегията за управление на кризи има две нива. най-високото се нарича "Високо стратегическо ниво" (RIS) и включва очертаване на цялостната стратегия, по време на която ще бъдат разработени повече стратегии за справяне с по-специализирани ситуации. ОСТ се състои от два основни елемента: определяне на общата стратегическа цел и определяне на действията, необходими за постигането на тази цел. Другото ниво на стратегическо мислене се отнася до създаването на методи в рамките на РМ с крайната цел те да бъдат трансформирани в оперативни стратегии. Тези оперативни стратегии, веднъж обявени, се трансформират в тактически действия от страна на кризисните мениджъри. Основната стратегия за управление идентифицира ресурсите и координира поръчките, докато тактическото управление наблюдава местните действия, които ще доведат до постигането на стратегическата цел. Има три основни стълба на стратегията за управление на кризи: печелене на повече време, получаване на повече информация, намаляване на разходите за ресурси.

Глава 9 ГРЪЦКИЯТ ЗДРАВЕН СЕКТОР

В Гърция Националната здравна система е създадена през 1983 г., когато европейските страни вече имат 60 структурирани здравни системи и интегрирана първична здравна помощ през 10-те години. Дотогава здравните нужди на населението се покриваха от болници в градовете и частни лекари, които обикновено функционираха като семейни лекари.

През 1983 г. е създадена здравна система, организирана в 3-степенна, 2-степенна и първична здравна помощ и грижи. Тя включваше общи и специални

болници и в същото време определяше единна система на повикване за спешни случаи. Институционализират се и стоматологичната помощ, профилактиката и рехабилитацията. Изграждат се нови структури, основно здравни центрове в провинциите, а в болниците се разработват отдели.

В областта на психичното здраве се създават центрове за психично здраве и се прави опит за психиатрична реформа чрез създаване на остри отделения в общи болници, както и хостели, пансиони и защитени апартаменти. Те никога не са достатъчни и дори днес 50-60% от острите случаи се лекуват в многопрофилни болници. Също така, в градовете преди обединението на осигурителните фондове структурите на обществените осигурителни организации (ИКА, ТЕБЕ и др.) оперираха с трудови договори с лекари, а не с постоянно и изключително трудово правоотношение.

На практика обаче Първична здравна помощ никога не се развива и никога не се организират превантивни програми (детски ваксини, превенция за жени) и рехабилитационни програми. Стоматологичната помощ остава изключително частна, тъй като публичните структури съгласно закона имат право да предоставят само облекчения за възрастни (екстракции, отвори на абсцеси и т.н.) и стоматологични процедури (пломби, коренови канали, почиствания и т.н.), които се наричат "превенция" само на непълнолетното население (деца и младежи под 18 години).

Няколко години след създаването на НЗС и до днес основните проблеми са тежкото недофинансиране, липсата на кадри и оборудване, приватизацията и прехвърлянето на нейните аспекти на пазара и всичко това, разбира се, причинява сериозни дефицити в предоставянето на здравни грижи на жителите на Гърция. Нашата NHS е предимно болнична центрична, докато секторът на първичната здравна помощ никога не е бил сериозно развит. За разлика от непрекъснатото влошаване на НЗС, частният сектор, който винаги е бил субсидиран от правителствата, заема и заема все повече и повече място в предоставянето на здравни услуги.

Източниците на финансиране на НЗС са:

- 1) Годишен държавен бюджет,
- 2) застрахователни институции,
- 3) Частно гражданско участие

През първите години от функционирането на NHS публичните разходи за здравеопазване са средно 7% от бюджета. Трябва да се отбележи, че дългогодишното търсене на здравното движение беше 10%. Въпреки че публичните разходи за здравеопазване като процент от БВП бяха и са по-ниски в Гърция от повечето страни от ОИСР, след меморандумите изискването на Тройката беше да бъде под 6% от БВП. Публичните разходи за здравеопазване, като процент от БВП, спаднаха в Гърция от 6,8% през 2009 г. до 6% през 2013 г. През 2016 г. тази цифра достигна 5%, а днес под 4,8%, според последния доклад на ОИСР. Всяка година все по-малко пари се дават в абсолютни числа за здраве.

Набирането на персонал и лекари се извършва от самото начало на НЗС с постоянно и изключително трудово правоотношение, с изключение на университетските лекари, на които първоначално е дадено право на частна практика, като по този начин се създава неравенство в трудовите отношения и прозорец към пазара. Заслужава да се отбележи, че основно академици и директори на клинични интервенционални специалности изискват – явлението все още съществува – пари от пациента за медицинската процедура. В много случаи корупцията беше по-скоро правило, отколкото изключение и доведе до приватизация на системата "отвътре", клеветата на целия клон на болничните лекари, но и установяване в съзнанието на обществото на схващането, че или в публичния, или в частния сектор за сериозен здравословен проблем пациентът трябва да сложи ръка в джоба си.

От началото на съществуването на НЗС има и срочни договори (селски и младши лекари). Тъй като работните места не покриват нуждите на отделенията и региона, завършилите медицина бяха използвани със задължението да служат една година в селска клиника (клиника за нуждите на региона), преди да получат специалност, и младши лекари за покриване на основните нужди в болниците и здравните центрове. Условието на труд, особено на младшите лекари, винаги са сурови с много дни на повикване в месеца и ниско заплащане. По-късно се въвежда институцията на помощния лекар (18-месечен трудов договор) и от 2010 г. нататък се въвежда всякакъв вид трудово правоотношение (почасови служители, блок, 3-месечни договори и др.).

Също така, важна част от грижите, свързани с NHS чрез застрахователните доставчици, са частните лекари от всички специалности,

които се възстановяват от централния доставчик и гражданинът може да получава услуги с 0-25% участие.

Постоянният недостиг на персонал е един от най-големите проблеми на NHS. Органичните позиции на медицинския персонал през 2009 г. са били 52 000, докато обслужващите са били по-малко от 40 000. През 2014 г. в болниците и здравните центрове са служили общо по-малко от 27 000 лекари. Броят на медицинския персонал, служещ в болничния сектор на NHS през 2018 г., е малко повече от 18000, а средната възраст на постоянните служители е 59 години! През последното десетилетие голяма част от младите лекари мигрират в чужбина в търсене на работа с достойни условия и заплащане, докато през последната година правителството отстрани 7000 здравни работници заради отказ да бъдат ваксинирани за ковид 19, като по този начин допълнително отслаби потенциала на NHS.

Достъпът също е бил свободен за неосигурените до всички услуги на държавните структури до около 2000 г. След това се изисква застраховка и скъпите медицински процедури трябва да бъдат платени от самия пациент, например ICU. През 2011 г. всички неосигурени лица са изключени от държавните структури за всяка медицинска процедура, дори за предписване и предоставяне на медикаменти. Това става с министерско решение за една нощ и така хората без работа и следователно без сигурност, както и всички, които не са имали правни документи, са били лишени от медицински грижи и лекарства.

Ако трябва да платите, добре. В противен случай той губи здравето си или дори живота си. По това време Гърция вече беше подписала (от април 2010 г.) първия меморандум за разбирателство с МВФ и другите институции на ЕС. Гръцкото общество преживява продължителен период на строги икономии, с орязване на заплатите и пенсиите и рязко покачване на безработицата. Така над 3 милиона души остават без достъп до здравни заведения, т.е. повече от 1/4 от населението на Гърция. През 2016 г. тези, които имат АМКА, си възвръщат правото на държавни структури, но продължават да се изключват хора, които нямат правни документи (т.е. голяма част от имигрантите), която по това време се оценява на повече от 500 000.

Достъпът на гражданите до държавните здравни структури винаги е бил проблематичен косвено поради недостига на персонал на NHS, дългото чакане и трудността да се намери назначение. Липсата на първична здравна помощ в

градските райони и обединяването на застрахователните фондове и доставчици (ИКА, ТЕВЕ и др.) доведе до това, че най-простите медицински процедури трябваше да ходят на редовни амбулаторни назначения в болниците.

Тази ситуация се влошава заради непрекъснатото отслабване на здравната система и през последните 2 години на пандемията стана почти невъзможно да се обслужва някой в болници, които са превърнати в еднболнични болници, като са премахнали редовните. Клиники и намаляване на медицинските процедури например операции до 80% по време на пика на епидемичните вълни на ковид 19.

Въпреки че показателите, като продължителността на живота, които изразяват нивото на здравето на населението, са засегнати много бавно, те вече изглежда са се променили. Статистиката на ОИСР показва, че през годините на кризата в Гърция продължителността на живота е спаднала с около 6 месеца. От 13-то място сред страните от ОИСР Гърция падна до 14-о място.

През последното десетилетие, с меморандумни императиви, NHS се свива, оперирайки с по-малко от 50% от капацитета си. В неговото функциониране се установяват частно-икономически критерии (KEN-ESAN-Gatekeeping in Primary Health Care) и се полагат усилия за намаляване на малките частни лекари и подчиняването им на големи частни групи. В тригодишния период 2011-2014 г. са закрити 17 държавни болници, обединени са клиники и са намалени закритите болнични легла. Достъпът за населението става все по-труден и непълен и изисква от него да участва или да плаща изцяло за медицински услуги и лекарства. (Гърция се нарежда на 4-то място сред страните от ОИСР по разходи за здравеопазване извън джоба). Днес все повече хора се обслужват в частния сектор и се обръщат към спешното отделение на държавните структури само когато здравето им се влоши.

В миналото и особено днес структурите на общественото здравеопазване в Гърция са били напълно дискредитирани от държавата и стоят незначително изправени благодарение на себеотрицанието, философията и етоса на голяма част от своите служители. Правителството, в съответствие със суровата си неолиберална политика, използва пандемичния период, за да "репетира" промените в NHS, които ще премахнат последните му останали обществени характеристики. Тя смело субсидира и частния сектор, който по никакъв начин

не допринесе за лечението на пациенти с ковид, а само увеличи клиентелата си чрез подбор на случаи, които не са ковид от болниците.

Глава 10° ГРЪЦКАТА ИКОНОМИКА ПРЕДИ И ПО ВРЕМЕ НА COVID

Гръцката икономика преживя няколко колебания, понякога с впечатляващи темпове на растеж за последователни години, а понякога с периоди на рецесии, вътрешни фактори и неконтролирани отпадъци, като типичен пример е финансовата и банкова криза от 2009 г., по време на която загуби 25% от своя БВП. Гърция се счита за развита страна и има висок стандарт на живот. Нейната икономика се основава главно на селското стопанство, промишлеността и услугите, където се счита за ключов сектор на икономиката, докато туризмът и корабоплаването са ключов двигател на икономическия растеж на страната.

Най-тежката криза, която Гърция преживява от следвоенната си история, беше последната криза през 2009 г., но въпреки неуспехите успя да коригира големите макроикономически и фискални дисбаланси. Постигането на високи и устойчиви темпове на растеж обаче все още е трудно (Bank of Greece, 2019).

Според Централната банка на Гърция през 2019 г. гръцката икономика е успяла да се справи възможно най-добре с основните макроикономически и фискални дисбаланси, които предизвикаха икономическата криза и сега се опитва да ускори темпа си към устойчива траектория на растеж. По пътя, разбира се, тя трябваше да се изправи пред редица значителни предизвикателства, до голяма степен в резултат на икономическата криза, както и други външни фактори - рискове.

Типичен пример е проблемът с бежанската миграция, който имаше каталитичен ефект върху краткосрочните перспективи за растеж и временно постави големи пречки по пътя на развитие на страната. Положителното представяне, отчетено в ключови макроикономически агрегати, както и във финансовите показатели, доказва не толкова анемичния ход на гръцката икономика. Динамиката на развиващия се растеж, засилването на индекса на бизнес очакванията, възходящата тенденция на индекса на икономическите нагласи и положителното развитие във финансовия сектор, допринесоха за засилване на ликвидността, бяха някои от характеристиките на предходните години до 2019 г.

По отношение на банковия сектор, според Банката на Гърция на 1 септември 2019 г. беше постигнато пълното премахване на капиталовия контрол от страна на Банката на Гърция и премахването от Управителния съвет на Европейската централна банка (ЕЦБ) на таваните, наложени върху закупуването на гръцки държавни облигации от гръцките банки. Следователно банковият сектор вече успя да подобри оперативната си рентабилност, като придоби доверие чрез все по-голямо укрепване на банковата система от депозитите в частния сектор и поддържане на капиталовата адекватност на много забележително и задоволително ниво. Гърция прилага програми за фискални корекции, като в същото време фискалните ѝ данни са положителни, нивата на доверие и достъпът до международните пазари се увеличават.

Заслужава да се отбележи, че БВП от кризисния период до 2020 г. преди Covid-19, нарасна с 8,4 милиарда, така че икономиката изглежда е нараснала и се е подобрила. Увеличение на БВП също оправдава евентуално намаляване на безработицата от 27,5% на 17,3%. Увеличението на индикатора за икономическите нагласи се дължи на процъфтяващия климат в секторите на промишлеността, услугите и търговията на дребно. Наблюдава се и спад в доходността по 10-годишните гръцки облигации, както и при необслужваните кредити. Що се отнася до износа и индекса на инфраструктурата обаче, те изглежда се увеличават. И накрая, по време на периода на икономическа рецесия има фискален дефицит от порядъка (-15,1%), което основно показва дефицита на пари, който съществуваше в гръцката държава и липсата на печалби, тъй като разходите бяха по-големи от приходите, така че по същество имаме предвид загуба. Докато в периода преди здравната криза разликата между публичните приходи и публичните разходи е положителна, като по този начин се създава бюджетен излишък от 1,5%.

Според тримесечния доклад на ЮВЕ през първото тримесечие на 2020 г. индексът на икономическия климат на страната от 108,8 пункта. възлиза на 110,4 млн., а бизнес очакванията ѝ (в производството, услугите и строителството) се подобриха спрямо първото тримесечие на 2019 година. Докато в търговията на дребно бизнес очакванията леко намаляха. В същото време индексът на потребителското доверие се понижи леко до -10,4 пункта от -7,1 пункта спрямо предходното тримесечие. Заслужава да се отбележи също, че година по-рано този показател имаше стойност, равна на -31,1 пункта, докато

представянето на 2020 г. е най-доброто представяне от първото тримесечие на 2002 г. насам.

Индексът на бизнес очакванията в промишлеността през първото тримесечие на 2020 г. имаше стойност, равна на 108,6 от 104,1 пункта, което беше много по-високо от съответното представяне през 2019 г., което възлиза на 101,8 пункта. Засилването на показателя по отношение на очакванията за краткосрочно развитие на производството се забелязва от +20 п.п. на +34 млн., докато оценките спрямо нивото на поръчките и търсенето намаляват от -7.5 п.п. на -9.9 кр. В същото време се наблюдава лек спад в оценките за запасите от готова продукция от 20,5 единици. на 8.9 кр. Докато леко е развитието на прогнозите за динамиката на износа от 23.5 пункта. до 27.6 п.п., като оценките за поръчките и външното търсене се променят надолу от -4.7 п.п. до -5.9 кр. И накрая, относителният тримесечен среден баланс на прогнозите за заетостта се е увеличил рязко от 2,3 п.п. до 14,5 кр. средно.

Гръцката икономика, от 2008 до 2013 г., има отрицателни темпове на икономически растеж, като пиковият годишен темп на растеж през 2011 г. достига -9,2%. От 2014 г. нататък, с изключение на политическата авантюра, възникнала между 2015 и 2016 г., икономиката на страната придоби положителни темпове на растеж, като пикът ѝ през първото тримесечие на 2018 г. достигна 2,7%.

Темповете на растеж на вътрешния продукт от 1,4% през 2017 г. и 1,9% за 2018 и 2019 г. са представени като анемичен растеж, характеризиращ се с лек растеж. Забавянето през последното тримесечие на 2019 г. до 1,0% от 2,3% през предходното тримесечие изглежда по-ниско в сравнение с второто тримесечие на 2017 г. Това забавяне от 1% се дължи главно на резкия спад на износа.

В същото време спадът на вноса послужи като крайъгълен камък за по-нататъшното подобряване на баланса на външния сектор. В резултат на състоянието на икономическа стагнация или слаб растеж, в което се намира икономиката на страната през 2019 г., е рязкото намаляване на инвестициите, настъпило през 2018 г. и поради което са създадени резерви, но и намаляването на публичното потребление. Разширяването на потреблението на домакинствата през последното тримесечие на 2019 г. беше единственият параметър, който успя да увеличи БВП.

2020 г. беше крайъгълен камък в съвременната история на Гърция, главно по отношение на здравния сектор, свързаните с него дейности и политики, но и самата икономика. С идването на коронавируса в Гърция и с първия потвърден случай, който вече е факт (на 26 февруари 2020 г.), страната е изправена пред нова опасност, пред безпрецедентни ситуации, в нова реалност, тази на несигурността и коронавируса. Първите спешни мерки за справяне с пандемията започнаха на 28 февруари на местно ниво в райони, които бяха силно засегнати от вируса. През второто тримесечие на 2020 г., от 10 март до 4 май, гръцкото правителство, за да ограничи разпространението на пандемията, беше приело серия от строги мерки за защита на общественото здраве, за да ограничи по-нататъшното ѝ разпространение, тъй като ваксините все още не бяха налични.

На 12 март според EODY е регистриран първият смъртен случай, докато общият брой потвърдени случаи е достигнал броя от 1314 до 31 март 2020 г. В същото време от 16 март Министерството на здравеопазването се актуализира ежедневно, както за развитието на пандемията, така и за извънредните решения, взети от правителството чрез телевизионно изобразяване, с представители на Министерството на здравеопазването професор Сотирис Циодрас и заместник-министъра на гражданската защита и управлението при кризи Никос Хардалиас. Чрез това действие правителството успя да повиши чувствителността, да събуди и да покани самото общество да следва инструкциите му, така че да създаде колективно усилие за отслабване на пандемията и справяне с по-нататъшните рискове за здравето.

Заслужава да се отбележи, че премиерът на страната чрез обръщението си обяви ограничаване на движението с полицейски час (първи локдаун) на национално ниво за 23 март. Що се отнася до общата стойност на мерките, приети от правителството за подпомагане на икономиката на работниците и бизнеса, тя възлиза на 24 милиарда евро, т.е. 14% от БВП на страната. Общият брой на случаите според Националната организация за обществено здраве към 28 април 2020 г. възлиза на 2,566, докато от началото на епидемията са регистрирани общо 138 смъртни случая.

На 4 май правителството решава постепенно да вдигне и деескалира извънредните мерки по отношение на ограниченията за движение, функционирането на бизнеса и училищата (от 1 юни), както и на туристическия

бизнес (от 1 юли), като общият брой на случаите достигна 3432 на 1 юли. От август 2020 г. регистрирането на случаите се увеличава бързо в броя на хоспитализираните и починалите. Лятото на 2020 г. беше специално-различно лято за Гърция, тъй като пандемията нанесе значителни щети на един от най-големите източници на приходи за страната, който е туризмът, водещ предприемачите в хотелиерския туризъм до "загубен сезон".

Глобалното откриване и производство на ваксина е ключов фактор за общественото здраве и съответно за икономическия просперитет. С това постижение цялата планета заедно с Гърция успя постепенно да намали риска и да се върне към нормалността във всички сектори. На 27 декември 2020 г. в Гърция е извършена първата ваксинация, докато общият брой на случаите към 31 декември 2020 г. възлиза на 138 850, а общият брой на регистрираните дотогава смъртни случаи е 4,838. На 4 януари 2021 г. примерната организация и изпълнение на ваксинационния план "Елефтерия" започна с ваксинацията на целия здравен персонал както в публичния, така и в частния сектор. На 20 януари започна ваксинацията на граждани над 85-годишна възраст, докато тя продължава през цялата година на части, като целта е постепенно ваксиниране на цялото население и изграждане на силна бариера за имунитет.

От 14 май 2021 г. нататък Гърция беше във фаза на деескалация на мерките, обявявайки същественото излизане от локдауна, като по този начин изведе обществото една стъпка по-близо до нормалността, но безопасно, като винаги спазваше мерките за лична защита. Зеленият сертификат на Гърция влиза в сила на 14 май, докато европейският сертификат (Green Pass) започва да функционира от 1 юни, за да улесни пътуването на гражданите. Единственото сигурно нещо е, че цикълът на пандемията не е затворен и приключението на коронавируса не е спряло, но със старта на ваксинационната програма до голяма степен се постига ефективен контрол на пандемията, засегнала цялата страна.

Пандемията беше екзогенен шок, предизвика икономически дискомфорт на цялото общество, но и на самата икономика, която се нуждаеше от поредица от мерки за по-нататъшното ѝ укрепване. По този начин икономиката на Гърция, за да се справи с тази безпрецедентна ситуация и да може да се справи с нуждите на динамичната икономика, прие някои мерки, за да я задейства и да компенсира ограничителните мерки за общественото здраве.

Политиците се сблъскаха с няколко трудности по отношение на политиките, които трябва да следват, за да подкрепят гръцката икономика, но без да пренебрегват здравните и социалните фактори. По-конкретно, първите въведени мерки за подкрепа действаха като стимулиращ транш и възлизаха на 6,8 милиарда евро, което съответства на 3,5 % от БВП на Гърция и 2 % от средния за Европа.

Мерки като укрепване на здравната система за доставка на необходимите санитарни материали в размер на 15 милиона евро. €, компенсация със специално предназначение от 800 евро поради спиране на експлоатацията, плащания на великденски подаръци, 40% намаление на наемите на бизнеса поради спиране на експлоатацията, спиране на плащанията на ДДС, застрахователни вноски и вноски по договорености и сертифицирани задължения към данъчната служба, подкрепа на сектора на първичното производство, както и гръцкото правителство създаде програма за ликвидност на предприятия с ниска лихва по заеми и петгодишно плащане с възстановяем аванс през първата година.

В същото време беше създадена програма за управление на услугите в областта на образованието и професионалното обучение на обща стойност 180 милиона евро за надграждане на цифровите умения и насърчаване на дистанционната професионална дейност в разгара на пандемията. Освен това беше взето решение за спешна финансова подкрепа на 108 000 служители в болници, ЕКАВ, ЕОДУ и Гражданска защита. Общо бяха отпуснати около 24 милиарда евро, което съответства на 14% от гръцкия БВП, за подпомагане на икономиката.

Степента, в която здравната криза засяга всяка икономика, е пряко свързана с нейната продуктивна структура, но и с начина, по който се оформя нейната добавена стойност. Гръцката икономика, след кратък курс на слабо възстановяване, се върна към остра рецесия през 2020 г., която беше втората по големина в ЕС след Испания. Гърция беше силно засегната поради бързото разпространение на вируса, като по този начин създаде силно чувство на несигурност както в социално, така и в икономическо отношение.

Негативният знак, който следва нетните инвестиции за десета поредна година, сравнително големият процент на малките и средните предприятия, малкият процент персонал, запознат с дигиталните медии и технологии,

големият процент от БВП, държан от сектора на услугите и минималните фискални средства за премахване на кризата, са част от променливите, които правят гръцката икономика по-уязвима към тази криза от други страни от Европейския съюз.

Според списание The Economist (18/04/2020) с данни от ОИСР и МВФ 68% от операциите на гръцката икономика не могат да се извършват дистанционно – по електронен път, докато търговията на дребно, кетърингът, туризмът, хотелиерските услуги и транспортът съставляват 30% от БВП. Освен това си струва да се отбележи, че малките и средните предприятия допринасят значително за производствения процес в страната и поради пандемията настъпиха значителни промени в начина, по който работят във връзка с работата и комуникацията. Налагането на мерки за закриване на предприятия създаде ново разделение между бизнеси, които изискваха човешки контакт и трябваше да се затворят, и предприятия, чиито сделки не изискваха социален контакт и не затвориха, цялата тази ситуация създаде безпрецедентен "дуализъм" за гръцката икономика.

Ефектите са бързи, като секторите на икономиката изпитват абсолютно обедняване, като различни икономически дейности са спрени или нефункциониращи, тъй като според данни на ELSTAT 210 217 предприятия или 14,8% от общия брой са спрени през март 2020 г., като туризмът, който е короната на страната, е засегнат невъобразимо (Bank of Greece, 2021). В същото време си струва да се отбележи, че през второто тримесечие на 2020 г., с приемането на ограничителните мерки, имаше спад на БВП от -15,2% на годишна база, натискът достигна своя връх и създаде рязко намаляване на вътрешното търсене, крайните разходи, износа и т.н., особено през април и май, когато настъпиха внезапните смущения в бизнес сектора, като оборотът регистрира спад от 31,8% годишно (Национална банка на Гърция, 2020). Но през първата половина на 2021 г. оборотът на няколко предприятия надхвърли този на 2020 г., но не и на 2019 г. И накрая, сравнявайки 2019 г. с 2021 г., въз основа на наличните досега данни за 2021 г., правилото иска 2021 г. да бъде по-добра от 2020 г., но по-лоша от 2019 г.

Глава 11 МЕТОДОЛОГИЯ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Изследователският процес е предизвикан от размисъл и се опитва да отговори на изследователски въпрос. Изследователят е помолен да разработи

методологията, която ще приеме във връзка с неговото отражение и във връзка с неговата област и тема. Методологията на изследването се отнася до параметрите на изследователските усилия на изследователя, които се отнасят до общите методологични подходи, методи, техники, средства, материали и процедури, които той ще избере да проведе своите изследвания.

Първата стъпка в проектирането на изследване е изборът на научната тема, която искаме да разгледаме, т.е. предмета на изследването. Тази тема, която трябва да бъде много конкретна и обяснителна, се нарича Изследователски въпрос и нейната структура следва конкретни правила. Изследователският въпрос е ясен, обективен и целенасочен въпрос, който по същество обобщава темата, с която изследователят ще се справи. Дизайнът на изследователския въпрос е една от първите и най-важни стъпки в изследователския процес. Ако е правилно проектиран и формулиран, той допринася за провеждането на успешен изследователски проект, основан на научна логика.

Глава 12 ЕМПИРИЧНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА

И накрая, как бихме характеризирали пандемията от Covid-19 в едно изречение? Незабавната характеристика може да бъде "пълна изненада". Неговите въздействия, представени в този документ, изглеждаха многоизмерни, бързи и глобални. От социални, икономически, екологични до поведенчески. Негативните ефекти са тези, които имат предимство, като някои от тях виждат появата на пандемията като възможност.

Пандемията, макар и да успява да наруши психичното здраве на глобалното общество, успя да окаже положително въздействие и върху самата околна среда, която я огражда, по отношение на нивата на замърсяване. Докато по отношение на световната икономика създаването на изкривявания и твърдост на световните пазари, прекъсването на производителността, отрицателният шок върху доходите и разходите на домакинствата, кризата на финансовите пазари, несигурността, нарушаването на търсенето и предлагането, шокът, претърпян от световната верига на доставки, загубите, причинени на производствените сектори, и рязката световна икономическа рецесия с отрицателни темпове на растеж, Това са част от ефектите, създадени дори в най-стабилните икономики през 2020 г. заради пандемията.

Внезапно спиране, което успя да засегне световната икономика, като COVID-19 в крайна сметка представляваше по-голяма заплаха дори от

финансовата криза от 2007-2008 г. Следващият анализ на резултатите показва как здравната криза успя да се отрази и насилствено да прекъсне пътя на растеж, следван от гръцката икономика през последните години.

Налагането на ограничителни мерки през 2020 г. от страна на гръцкото правителство доведе до увеличаване на безработицата и инвестициите (поради мерките за финансова подкрепа), докато както икономическите данни на гръцката икономика (БВП, потребление, износ, внос), така и показателите за икономически климат, бизнес очаквания и доверие на потребителите доведоха до низходяща тенденция. Също така бяха отчетени големи спадове в оборота на различни сектори, като най-голямо въздействие се наблюдава в ключови сектори, които са стълбове на гръцката икономика, в сектора на услугите, туризма (поради високата зависимост), търговията, промишлеността и строителството.

Заслужава да се отбележи, че цялата тази ситуация създаде безпрецедентен "дуализъм" за гръцката икономика, между предприятията, които изискваха човешки контакт и трябваше да приключат със спиране на дейността и предприятия, чиито транзакции не изискваха социален контакт и не затвориха. Но през 2020 г. имаше и някои компании от различни сектори, които успяха не само да оцелеят, но и да се открийт, тъй като успяха да увеличат оборота си и да не прекъсват производството си, а да се адаптират към новите данни от онова време.

И накрая, цифровата трансформация изглеждаше от първостепенно значение по време на пандемията, тъй като беше политика за развитие както за големите, така и за малките и средните предприятия. През 2021 г. както глобалната, така и гръцката икономика преживяха икономическо възстановяване, като ваксинацията беше двигателят на икономическия растеж. Една от слабостите на това изследване е фактът, че пандемията е продължаващо явление, чиито дългосрочни последици не могат да бъдат регистрирани в момента, поради което представените в хронологичен режим ефекти са ограничени до базовите години 2020-2021.

Освен това за по-задълбочено разбиране на ефектите от пандемията са необходими допълнителни изследвания и задълбочаване във вече съществуващата литература. В края на краищата епилогът ще бъде дълъг и труден, но това, което е сигурно, е, че светът вече няма да бъде същият. В

заклучение и въз основа на гореизложеното, правителствената координация е от жизненоважно и първостепенно значение не само за края и консолидирането на пандемията чрез тотална ваксинация, но и за разработването на макроикономическа политика, като се използват фискални и парични политики и внимателно наблюдение за правилното управление и избягване на съответните кризи. В крайна сметка превенцията е панацея за решаване на всеки проблем и сигнализиране за здрава икономика.

Политиките трябва да имат дългосрочна перспектива, съживяване на гръцката икономика, разширяване на достъпа до цифрова свързаност и инвестиране с целенасочени действия в зеления бизнес. Това, което трябва да се подчертае, е, че връщането към нормалността не сигнализира за растеж, тъй като е ограничено от други фактори като появата на различни мутации на вируса.

Глава 13: REGRESSION MODEL ANALYSIS

Регресионният анализ изследва връзката между две или повече променливи, за да се предскажат стойностите на едната чрез стойностите на другата (или другите). Във всеки регресионен проблем разграничаваме два вида променливи: независими или контролирани или обяснителни (независими, предиктори, случайни, входни, обяснителни променливи) и зависими или ответни променливи. В експерименталните изследвания независима променлива X е тази, която можем да контролираме, т.е. да определим нейните цени (например количеството рекламни разходи на даден продукт, броя на оперативните касови апарати в банков клон, количеството тор, температурата на обработка на даден продукт). Зависимата променлива Y е тази, в която се отразява ефектът от промените в независимите променливи. При неексперименталните проучвания (вземане на проби) разграничението между независими и зависими променливи не винаги е ясно, защото никоя променлива не може да се контролира, но всички са случайни.

Пандемията от Covid-19 се отрази значително на гръцката икономика и най-вече на финансовия сектор. Това доведе до бавен растеж и шокове в търсенето и предлагането през 2020 г. Шокът дойде от значителното излагане на brutния вътрешен продукт към секторите на транспорта и туризма. Шокът доведе до по-малко потребление и инвестиции, увеличаване на равнището на безработица и увеличаване на дефлационния натиск в повечето сектори на

икономиката. Гръцката икономика се сви по отношение на brutния вътрешен продукт с 3,2% през 2019 г. от 2018 г. и 7,96% през 2020 г. от 2019 г. Правителството накара търговските банки да намалят лихвите по кредитите през 2019 г. с 0,98 спрямо 2018 г. и с още 0,0201 през 2019 г. Спадът позволи на хората в икономиката да заемат повече при по-ниски лихвени проценти, като по този начин ги предпази от шокове в доходите от заетост.

Коефициентът на определяне ($r^2 = 0,883$) представлява процентът на вариация в променливата на отговора, който може да бъде обяснен с обяснението. Това означава, че 88,33% от вариацията в нетния вътрешен кредит може да се обясни с brutния вътрешен продукт, темпа на инфлация, равнището на безработица, пазарната капитализация, лихвения процент по необслужваните кредити и възвръщаемостта на активите. Следователно моделът е подходящ за определяне на стойността на нетния вътрешен кредит за Гърция. Стандартната грешка измерва средното разстояние, на което регресионните стойности падат от регресионната линия. Следователно тези стойности падат с 30,9458 пункта от регресионната линия.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Укрепването на централен механизъм за обществено здраве е ключов фактор както за укрепване на здравната система, така и за финансовите инжекции, които ще трябва да бъдат направени на бизнеса и служителите. Приоритетите на политиците трябва да следват представянето на мултипликаторите в гръцката икономика и да променят бизнеса.

В нова ера с нова международна среда, ако гръцкият бизнес не се стреми да направи необходимите корекции днес, с надеждни бизнес планове, за да създаде нови перспективи и възможности за масова заетост, техните конкуренти ще го направят и по този начин ще са загубили ценно време и пазарен дял. Гръцкото правителство трябва да приеме данъчни стимули и стимули за растеж. Постигане на партньорства и сливания на малки предприятия, като по този начин се създават мрежи и по-големи оперативни сили. В същото време сега е необходима системна подкрепа на индустрията с нови големи инвестиции и незабавно интегриране на нови технологии.

Освен това изследването е ограничено по обхват, тъй като използва тринадесет наблюдения за разработване на множествен линеен регресионен модел в първия модел и дванадесет във втория модел. Увеличаването на размера

на извадката би увеличило вероятността от използване на регресионни модели в различни периоди от тези на изследването. В допълнение, това следователно ще увеличи надеждността и точността на моделите.

Допълнителни мерки за подкрепа на сектори с голям капацитет като медицина, фармацевтика, хранене, но също така и мерки за защита на труда като трудови и социални помощи. И накрая, по отношение на туризма, който е крайъгълният камък на гръцката икономика, трябва да се предприемат редица стимулиращи мерки, като програми за социален туризъм, укрепване както на вътрешния, така и на външния туризъм.

АКАДЕМИЧНИ ПРИНОСИ

Основните академични приноси на настоящата дисертация към съществуващата икономическа литература могат да бъдат обобщени, както следва:

Първи принос: Дипломната работа предоставя цялостен анализ на въздействието на кризата с COVID-19 върху гръцката икономика, като я сравнява с икономическата и дълговата криза от 2008-2012 г. Изследването на ефекта от COVID-19 като уникално събитие „Черен лебед“ обогатява съществуващата специализирана финансова литература.

Втори принос: Чрез адекватно структурирана база от емпирични индикатори за промените в основните макроикономически показатели на Гърция,

дисертацията установява шоковото въздействие на пандемията от COVID-19 върху основните макроикономически променливи на БВП и приходите от туристическата индустрия.

Трети принос: Дипломната работа хвърля светлина върху това как националният дълг от годините 2019–2021 повлия на цените, безработицата и пазарната оценка. Изследването разкрива положителни въздействия, като повишена пазарна капитализация, и отрицателни ефекти, като по-високи нива на инфлация. Резултатите допринасят за съществуващата стипендия по темата и призовават за разглеждане на необходимостта от допълнително проучване на причините и възможните решения за отрицателното въздействие на държавния дълг върху икономиката.

LIST OF PUBLICATIONS

1. CRISES ANALYSIS AND MANAGEMENT

Entrepreneurship ISSN: 2738-7402

DOI: 10.37708/ep.swu.v9i1.6 Volume: IX, Issue: 1, Year: 2021, pp. 64-77

2. COVID-19 IMPACT ON GREECE'S HEALTH SECTOR

Entrepreneurship ISSN: 2738-7402

DOI: 10.37708/ep.swu.v9i1.4 Volume: IX, Issue: 1, Year: 2021, pp. 45-55

3. Economic Effects of COVID-19 Pandemic and Potential Solutions

International Journal of Economics, Finance and Management Sciences

2021; 9(4): 159-164

<http://www.sciencepublishinggroup.com/j/ijefm>

doi: 10.11648/j.ijefm.20210904.13

ISSN: 2326-9553 (Print); ISSN: 2326-9561 (Online)

4. Rebounding from the Crisis: Strategies for Economic Recovery in the Post-COVID-19 World

American Journal of Humanities and Social Sciences Research (AJHSSR)

e-ISSN :2378-703X

Volume-07, Issue-03, pp-01-05

<https://www.ajhssr.com/wp-content/uploads/2023/03/A227030105.pdf>

5. COVID-19 and International Trade: Examining the Pandemic's Impact on Globalization

American Journal of Humanities and Social Sciences Research (AJHSSR)

e-ISSN :2378-703X

Volume-07, Issue-03, pp-55-59

<https://www.ajhssr.com/wp-content/uploads/2023/03/C227035559.pdf>

SWU “NEOFIT RILSKI”-BLAGOEVGRAD
FACULTY OF ECONOMICS
FINANCE&ACCOUNTING DEPARTMENT

NIKOLETTA NTEKA

THE EFFECTS OF THE PANDEMIC COVID-19
ON THE GREEK ECONOMY

AUTORS’ ABSTRACT

Of dissertation work

of awarding the educational and scientific degree “Doctor”

in the scientific specialty “Finance, money circulation credit and insurance”

SUPERVISOR:

ASSOC. PROFESSOR DR ELENA STAVROVA

Blagoevgrad 2023

The dissertation contents a total volume of 280 pages. It contains 12 numbered parts, including an introduction, 10 parts and conclusion, bibliography and an appendix.

At the beginning of the paper lists of tables are presented, the diagrams and figures included in the work. The exhibition contains 14 tables, 18 diagrams and 5 figures.

The author of the dissertation completed a course of study as a full-time doctoral student at the Neofit Rilski State University of Economics, Faculty of Economics, Department of Finance and Accountability under the Finance, Money Circulation, Credit and Insurance program.

The defense of the dissertation will take place on September 14, 2023 at 3 p.m.... in the hall.

Defense materials are available in the Department of Finance and Accountability, Faculty of Economics, SWU "N. Rilski" – Blagoevgrad.

Chapter 1 INTRODUCTION

This doctoral thesis has as its main and general purpose the description and reference of the factors that play a decisive role in the fight of a state against crises. More specifically, this thesis will delve into the most recent case of global crisis, which is the Covid-19 pandemic. It will emphasize the case of the Greek state through the identification and discussion of State Spending in the Health sector before, during and after the Covid-19 pandemic crisis.

The topics that will be analyzed during this doctoral dissertation will be approached on the one hand through literature review and on the other hand through primary quantitative and qualitative research. More specifically, the literature review aims to collect secondary data and official data and information to cover the analyzed topics through the perspective of other researchers and scholars. The data collected through the literature review will then be compared with the results of the primary research. More details on the methodology of primary research are presented in section 6 of this proposal.

It is a fact that the infrastructure of the Greek health system has been facing significant challenges in recent months. The reason is that it is called upon to manage and deal effectively with an unprecedented crisis. This is the outbreak of the Covid-19 pandemic.

As stated by Stephens et al, (2020), whose study will be discussed in more detail below, the challenges are even more difficult and complex for cardiovascular departments. Some indicative challenges facing the Greek health system in the current period are lack of resources and insufficient equipment. Another serious challenge is the lack of sufficient human resources in Greek hospitals. At the same time, there is a risk of infection in a significant part of the Greek population by Covid-19, while nurses and health professionals are even more at risk of contracting the virus. Moreover, the small number of human resources employed in Greek health units, mentioned above, is the cornerstone of the existing and multidimensional challenges, especially at a time when the risk of rapid spread of the virus is particularly high.

These are some factors that require targeted decisions and effective action. Of course, taking such decisions and taking effective action to deal with crises of similar magnitude come with high levels of difficulty. This is the process of effective crisis management, which will be further analyzed in the context of the theoretical part of the current doctoral dissertation.

In this pandemic, which still exists not only in Greece but also on a global scale, it was decided to focus this PhD thesis on crisis management, with particular reference and emphasis on the case of the Greek health sector and the management of most of this recent pandemic of the Covid-19 virus. The importance of investigating this issue lies in the already numerous challenges that the Greek health system and its mentioned above. Their importance and gravity are exacerbated by the fact that the country is already experiencing a period of the current pandemic.

The recent nature of the Covid-19 pandemic makes this study original, as the timeliness of this problem did not allow many similar studies to be conducted.

The urgency of conducting this study stems from the existing pressure exerted on the Greek health system to fill its existing gaps and manage, as effectively as possible, the current situation, which is currently under control, as well as to find ways of action in case of uncontrolled and unpredictable spread of Covid-19 transmission to the Greek population.

Upon completion of this PhD thesis, readers and all stakeholders will be able to know the key issues related to the crisis management process, while at the same time they will be able to distinguish and categorize crises, based on different characteristics and their consequences. At the same time, the profile of the Greek health system will be outlined and emphasis will be placed on the presentation and comparison of Greek public expenditure in the Greek health system before and after the Covid-19 pandemic.

After the completion of the research part, the reading public will be able to know if the management of the current crisis by the Greek health system is effective. Through this approach, all the black spots and the potential of the Greek health system will be highlighted. Therefore, it will be seen which strengths of the Greek health system need to be intensified and which weaknesses need to be addressed, on the altar of more effective and integrated management of the current crisis. This is an

interesting and important multidimensional research, the importance of which will be even more intense in future relevant crises that the Greek health system will be called upon to manage and deal with effectively.

In order to cover the above objectives through the primary research that will be conducted in the context of this doctoral dissertation, the following *indicative research questions should be answered*:

- (6) What are the ways in which the Greek health system managed to cope with the crisis of the Covid-19 pandemic?**
- (7) Is the crisis management of the Greek health system during the Covid-19 pandemic characterized as successful?**
- (8) What are the weaknesses of the Greek health system in its effort to deal with the Covid-19 pandemic crisis?**
- (9) What are the strengths of the Greek health system in its effort to deal with the Covid-19 pandemic crisis?**
- (10) Are there any suggestions that the Greek health system should follow in order for its effort to deal with the crisis of the Covid-19 pandemic to be even more successful and effective?**

At this point, it is clarified that the aforementioned research questions are indicative, because the final research questions will be structured after the construction of the research tool (questionnaire) and after the basic results of the statistical analysis of the participants' answers.

Chapter 2° CRISES IN ECONOMICS. BLACK SWAN CRISES

The turmoil in Europe epicenter on the pandemic is constantly growing, as a result of which it is closely monitored by all media, literally wiping out all other news. Few have shown the foresight to predict just two years ago that politically marginal, rather insignificant, but mostly harmless economic events, have the potential to develop into a phenomenon that now threatens a deep financial crisis for Europe's traditional political establishment.

When after mid-February there are sudden waves of slump in the markets with prices shrinking by 30% on average, everyone blames COVID-19 for the crime. With panic now sweeping away everything and daily sharp fluctuations maximizing volatility, even the most insignificant risk seems huge and deadly.

Although the phenomenon appears powerful, mainly due to the surprise, those who warned for three years about the danger of the coming crisis (did not take into account the possibility of a pandemic), were denounced as doomsayers. However, in financial circles it was whispered that another Black Swan had emerged, the phenomenon of a sharp crisis, followed by a severe recession. Although Black Swans are terrifying and panicking, most last a few months. The oil war of 1973, Black Monday (housing crisis) of 1987 and the financial crisis of 2008 are notable cases, with gradual recovery taking a year or so.

After Black Monday, the US Federal Reserve intervenes immediately, providing additional liquidity. Other major central banks are following suit. The firefighting moves then lead to a gradual restoration of market sentiment and the return of balance after 400 meetings. But the oil war and the global financial crisis attest that recovery sometimes takes longer, prolonging the exit for years. All Black Swans are noticed due to the sharp collapse in prices, ranging from -5% to the abysmal -50% . However, it is not simple to accurately predict the extent of the damage eventually caused by a new Black Swan, mainly because practically no one is able to assess the magnitude of the economic, but mainly the social consequences.

Estimates of the duration of the effects on markets remain dubious and risky. So far, 26 sessions of subsidence have been observed, and despite the upward spasms, it will take at least another two months for safer forecasts to emerge. Some analysts say markets will show the first signs of stabilization once the pandemic reaches the unloading stage. Already, however, governments are accepting forced interest rate cuts, announcing support measures and assuring that they have the means to avert any risk. But despite desperate efforts, levels of uncertainty remain staggering, dashing hopes of public complacency.

Few people on the planet have the wisdom to know, mainly due to practical experiences, the evils of recession, but as a rule they are not listened to. Investors such as the notorious Warren Buffet have mournfully warned that greed is a glaring symptom of entering crisis, and the more intense, the worse the coming catastrophe. Since 2008, global debt has almost doubled, with fictitious capital gains, especially in the field of digital applications, skyrocketing, without any serious underlying value to ensure their unhindered survival in case of dangerous developments. The problematic behavior of the investing public that behaves without a trace of discipline, against

normal fluctuations (let alone the extreme ones that appear on the day), is another symptom.

Chapter 3 CRISES

The concept of judgment based on the literature has not come up with a single clear definition. Numerous definitions of the concept of crisis have been formulated in the international literature. The adoption of a definition is necessary for any research carried out as it essentially indicates the point of view under which it is conducted, while it is in this light that the corresponding facts are interpreted. Etymologically, the term crisis comes from the Greek language. The term "crisis" in Chinese is pronounced as wei-ji. It is a complex term and assigns the dual character of a crisis depending on its outcome. It is characterized by the words "risk" (wei) and "opportunity" (ji), to indicate that a crisis may not always have negative results, but it can be the beginning of a new positive development. Based on Hermann (1963), who was one of the first systematic crisis researchers and formulated the view, in order to be classified in the category of crises must have three characteristics. The characteristics were: a) the event will be subject to a major and serious threat that will be an inhibiting factor in fulfilling objectives, b) there will be a lack of time in the execution of the decision-making process due to pressure from the surrounding situation and c) there will be an element of surprise. But this does not necessarily mean the absence of a premeditated response in the event of a crisis. With regard to crises, Dutton (1986) described the crisis as a strategic issue for which if corrective action is not taken it is highly likely to lead to a negative outcome which is very easy to carry out. Rosenthal and Pijnenburg (1991) consider that: "crisis is related to situations characterized by serious threat, uncertainty and a sense of urgency". Pearson and Clair (1998) consider that the crisis is an event that threatens public safety and well-being and that it is characterized by ambiguity as to its cause, the consequences produced and the means of solving it.

There are different types of crises, according to Sarmaniotis (2012, p. 510), the most frequent and important types of crises are those related to products that present a problem and the company is called upon to assign explanations and responsibilities, as well as to proceed with the process of searching for the challenge (Coombs and Holladay, 2002). In addition, types of crises based on Sarmaniotis (2012, p. 510) are related to financial issues and issues related to human resources and interpersonal relationships between employees, such as violent and aggressive behaviors among

employees both inside and outside an organization. In addition, a crisis may occur after the occurrence of a natural phenomenon (e.g. earthquake, fire), where at this point the damage caused apart from material, may also concern human lives. According to Coombs and Holladay (2002), "reputation" is a type of crisis, where false information spreads incorrect news and harms an organization or business. In addition, the types of crises include: a) organizational offenses, which are created by executives, who know their act very well and are not aimed at human injury but at deception, b) organizational misconduct that is consciously executed by circumventing laws, regulations and protocols of the organization in order to serve personal interests and c) organizational offenses, where in the current situation managers endanger the health and often even the lives of their employees, to satisfy interests both personally and other factors.

Every crisis, regardless of its type, is characterized (Ahmed, 2006):

(7) It is a powerful situation whose intensity tends to increase to the point of exacerbation, where, once the crisis has brought about the maximum damage, i.e. destruction, it begins to be abruptly defused, without requiring necessary or reaction actions to bring about very limited results.

(8) There is a high sense of insecurity and a sense of danger. During the period when the crisis breaks out (pro crisis phase), those involved in its management are overwhelmed by various sensations, such as anxiety, sadness, anxiety, as they feel they lose control of the situation.

(9) The tension and concern about the worst-case scenario of events disrupt and alter the normal smooth operation of the business.

(10) The public/international image and reputation of the country is at stake. The consequences of each emerging crisis usually and primarily affect the "image".

(11) Every decision and action will be checked and evaluated by the relevant state agencies and bodies, as well as by the media. This is because there is an increased demand for information, to correct speculation about the facts.

(12) It causes damage and property damage. Initially, moral damage is usually caused, which damages the power and reputation of the country, while at the same time it causes dysfunction in other actors of activity (economic, social, political, security).

Based on the typology of crises, the causes of crises arise, and constitute the effective management of each crisis. The main ones are to analyse, identify and understand the fundamental causes caused in any kind of crisis. The most serious causes of crises are presented below.

Internal crisis factors are usually those caused within an organization or business. More specifically, improper organizational controls are a cause of crisis and include poor 14 company culture, information-communication, structure, and rewards. In addition, an important part is poor emergency planning, failures and deliberate mistakes of some employees. A frequent phenomenon is sabotage that can occur by people who work within the organization and aim to harm the business using unfair means. In addition, improper and unfair evaluation of employees by senior management can lead to the poor functioning of the business and later to a crisis. Finally, bad and violent behavior among employees can create a crisis.

The external factors that can cause a crisis are the failure to design and implement new social institutions, while the incorrect social monitoring of criminal actors is also important. That is, improper training of workers, disgruntled workers, kidnappers, terrorists, murderers, psychopaths and external saboteurs. This group of people can negatively affect a business since it can contribute to the decline of the company but also to its corporate image and reputation.

Chapter 4° THE MAIN STAGES AND PHASES OF THE CRISIS

These phases are as follows:

1 The crisis phase: In this first stage, some signs are already beginning to be presented about the coming situation that will trigger a crisis. The first phase could also be described as a "warning phase" of the crisis after the occurrence of an unusual event. This phase can be addressed if in the business where the crisis has broken out there is a management team responsible for the crisis or a management decision system.

2nd Manifestation phase/climax: At this stage time has passed before the company can take action to prevent any type of crisis. This must be accepted by all members of the organisation, but it must also be understood that there will be some general problems. The time estimated for this phase is on the one hand limited and on the other hand it is the most extensive due to pressure and the evolution of the crisis being exercised.

3rd Impact phase: In the impact phase, events are more perceived, as it is considered the phase of re-evaluation and self-criticism. It is at a stage where the reasons for the crisis, who is responsible for the outbreak of the crisis, as well as the messages of pleasure to the competent managers are being investigated.

4th Recession/Resolution Phase: The final stage is the phase when the crisis management team must be fast, in terms of restoring the company's image, with as little loss and benefits as possible from the crisis and a business improved towards its customers and society in general.

Chapter 5 CRISIS MANAGEMENT

Crisis management is the systematic effort to avoid crises that may occur in an organization, or to manage crises that have already occurred in the organization. Crisis management is a way of dealing with the threat, which is an omen of a potential crisis – and of systematically trying to prevent and prevent it. This implies the need for a quick and effective response to unforeseen events that threaten the proper functioning of an organization, and possibly its viability. Another dimension of crisis management is the official response to any event that threatens the financial and operational stability of an organization.

Crisis management is one of the most difficult strategic issues that decision-makers have to deal with because of the feeling of uncertainty, pressure and lack of time and limited control of the situation. Crises stem from issues that arise inside and outside the organization but which are usually highly underestimated by management. The timing of the crisis, its duration, the course of development as well as its outcome are rarely known and controlled.

The effectiveness of crisis management and the communication plan implemented is not easily assessable. The reason is that unknown parameters come into play, such as stakeholder perception and incomplete information on its causes. Crises take many forms and have a variety of consequences (negative, positive and even catastrophic). The preparation of these encompasses the process of defining scenarios based on their various probabilities.

According to Lyman (2006), the media is the best ally an organization can have in the face of a crisis. With this in mind, it is absolutely essential to establish good relations with them even before the crisis appears on the horizon. The O'Toole (2000) on this subject states that individual acumen and effectiveness as well as

strategic thinking of those involved in crisis management are the key to properly addressing and solving emerging problems.

Betser and Fraser (2006), adopting the premise that crisis management is a perpetual process, state that one of the building blocks of any business plan is risk analysis. They also placed particular emphasis on cultural differences and different legal frameworks that should be taken seriously by organizations operating internationally. In addition, crisis management can be divided into three phases:

Pre-crisis phase: Prevention and proper preparation involves seeking to reduce known risks that could lead to a crisis. This is part of an organization's risk management program. In addition, preparation includes the crisis management creation plan, the selection of the team and its training for crisis management. Finally, the conduct of the project exercises by the crisis management team is included. Both Barton (2001) and Coombs (2006) documented that organizations are able to respond to crises when:

- 5) have a crisis management plan updated at least annually;
- 6) have a defined crisis management team;
- 7) conduct exercises to test projects and teams annually, and
- 8) They have draft messages of the crisis.

Planning and preparation allow crisis teams to react faster and make more effective decisions. Crisis response is what management says and does after the crisis. Public Relations plays the crucial role during the crisis response by helping to develop the messages, which are sent in various versions. Many studies have looked at the response to the crisis.

However, Coombs (2007) divided this phase into two sections:

- 3) initial crisis response, and
- 4) restoration of reputation and behavioral intentions.

The experience of public relations professionals and academic research have combined to create a clear set of guidelines for how an organization should respond the moment a crisis hits. The initial crisis response guidelines are threefold:

- 4) Quick Message
- 5) accurate message and
- 6) consistent message.

These quick reactions to post-crisis messages are not so simple. This process puts pressure on crisis managers because of the messages and useful information they will have to prepare in a short period of time. This is where the value of preparing standards is assessed.

The logic behind a quick message is the organization's need to communicate to the public about its own side and position. In fact, the agency wants to present the key points that management wants to convey about the crisis to stakeholders. When a crisis breaks out in an organization, the public's main desire is to know what has happened. Crisis experts often report on an information gap created by a crisis.

The media will fill this information gap and will be the main source of initial information on the crisis. If the crisis-ridden organization doesn't speak to the media, other journalists may do so – with the aim of discrediting the company by telling inaccurate information and untrue information and creating misinformation about facts. As a result, crisis managers must react relatively quickly. Of course, there may not be much or new information about the crisis, but the organization will position itself as a source presenting the situation.

Post-crisis phase: In this post-crisis phase, the crisis is no longer the focus of management's attention but still requires some attention. As mentioned above, reputation restoration can continue or begin during this phase. Crisis managers need to provide additional information during the crisis phase so as not to lose the trust of the public who want the information. In addition, Administrators must publish updates on the recovery process, corrective actions and/or crisis investigations in order to inform the public concerned accordingly and appropriately.

The time needed depends on the amount of information needed during the crisis and the length of time needed to complete the recovery process. As Downing (2003) observes, intranet websites are an excellent way to keep employees informed if they have access. Coombs (2007a), on the other hand, states that mass alert systems can also be used to deliver information messages to employees and the public via telephone, e-mail, voice or text messages.

Crisis managers agree that a crisis should be a learning experience and be of great help in managing other problems that may have developed into a crisis. In crisis management, effort is needed to evaluate and improve what is possible. Coombs (2006) argues that any crisis management exercise should be treated as a learning experience. The organisation must look for ways to improve, prevent, prepare or even

react. The courses are integrated into the pre-crisis stages and crisis response. In this way, management learns and improves the crisis management process.

Chapter 6

The effective crisis management plan includes the following 10 elements:

10. A representative set of crisis scenarios. A wide range of potential emerging situations is necessary, because perhaps the business will be confronted with these situations. Some examples that could be included in the list are: epidemics, economic hardship, fire, terrorist act, etc.

11. A flexible set of coping templates. It provides the business with the flexibility to deal with unforeseen scenarios. It is important because scenarios often resemble real situations. Coping standards may include communication with the media, fire and police response, evacuation of the building, etc.

12. Link scenarios to response templates. This is the main element of the management plan, which links each crisis scenario with the corresponding response model to be used.

13. Select the administrative group. The business manager must have appointed both his replacement and the crisis management team. If this is not done, the company may act incoherently under pressure conditions.

14. Timely activation of the necessary procedures (protocol). By implementing the protocol, a timely signal is given for the activation of crisis management standards. The procedures must be clearly defined so that as soon as the crisis arises, they can immediately declare a state of emergency. Correspondingly, at the end of the crisis, a signal is given for its normal operation.

15. The management team space. It is the "headquarters" of crisis management. Essentially, it is the location where the management team is housed and from there it communicates with the media and other stakeholders.

16. Appropriate, clearly defined channels of communication. Communication, either internally or externally of the organization, is a very important factor. 8. Resource reserves. It is necessary in case of need, such as supplies of water, food, medicines, energy, etc.

17. Frequent simulation exercises. They help evaluate projects in practice. They should be carried out frequently, but unannounced, to control the speed of reaction to critical events.

18. Scientific evaluations at the end of the crisis. After each crisis, the company's response must be evaluated in order to identify areas for improvement and develop the processes that have helped the business.

Chapter 7 COVID-19 PANDEMIC CRISIS

COVID-19 is caused by the SARS-CoV-2 virus, an RNA coronavirus that can cause acute respiratory syndrome in humans. On 30/1/2020, the WHO, due to the extent of the spread of the virus, declared the infection a Public Health Emergency of International Concern. Coronaviruses in general can cause diseases of the respiratory, gastrointestinal and nervous systems, threatening both human life and the economy. The ability of the virus to mutate helps it adapt quickly to new environments, and the adverse effects on the body can be persistent and long-term.

Coronaviruses, including SARS-CoV-2, can be transmitted between species and to humans, resulting in very serious and potentially fatal respiratory diseases. SARS-CoV viruses were first identified in bats and are transmitted to many animals of different geographical locations. In 2003, the first outbreak of a SARS-CoV epidemic took place through China's flea markets. The transmission of the virus occurs through the contact of a healthy person with an infected person either directly or through contact with personal items, clothes, or objects such as doorknobs, etc. Also, transmission occurs through the air from microdroplets, while there is no clear indication of transmission from mother to newborn.

The incubation of the virus has an average of 4 days and ranges from 1-12 days, while the most common symptoms are fever, dry cough, diarrhea and physical exhaustion. Rarer symptoms are loss of smell and taste, headache, body aches, sore throat and skin rashes. Serious symptoms include shortness of breath or shortness of breath, chest pain or pressure, and loss of speech or movement (WHO). The virus in patients who developed pneumonia is localized in an oropharyngeal smear, in blood, urine and saliva. It should be noted that a possible source of transmission of the virus may be asymptomatic people, and their presence may control the dynamics of the spread of the pandemic.

In the 2003 SARS-CoV pandemic, the R_0 transmission rate was 2.75, meaning one person infected 2.75 people. The R_0 of Ebola in 2014 was 1.51-2.53, while that of 2009 H1N1 influenza was 1.46-1.48.

The transmission rate of SARS-CoV-2 is $R_0=1.5- 3.5$. However, there are difficulties in controlling the transmission of the virus:

- 4) Many people are asymptomatic carriers of transmission of the virus
- 5) The interval of infection is unclear and
- 6) The susceptibility of the population towards the virus is changing.

The main pandemic control measures are keeping a distance of at least 2 meters between people, using a mask in all indoor and outdoor spaces and isolating the sick. In initial studies of the outbreak, the majority of the infected population were residents of or had visited China's Wuhan region, while only 2% had a history of contact with animals. From Wuhan the virus spread worldwide. By August 2020, over 22 million cases had been described, with 0.8 million deaths in most countries around the world.

Since late 2019, the COVID-19 outbreak has become the most severe pandemic in the last century, with similar numbers of new virus transmission among Europe's population in such a short time back to 1918. However, the health effects reach far beyond the transmission numbers of the virus. Just as in some cases deaths from COVID-19 are impossible to detect, so the pandemic has a significant indirect impact on people who did not contract the virus.

For example, people who faced urgent health needs were sometimes unable to receive timely care, while people with chronic conditions had delays and disruptions in receiving their regular health care. In addition, the pandemic and subsequent economic crisis have led to an increase in mental health disorders, with measures of higher rates of stress, anxiety and depression, combined with disruptions in healthcare for those with pre-existing mental health conditions.

The impact of the pandemic on the health of the population includes reduced funding for other main health services, reduced access to the health system for patients with diseases other than COVID-19, delayed care and delay in planning medical procedures, unwanted pregnancies, increase in perinatal mortality, worsening of chronic diseases, increase in other diseases (e.g. Measles), increase and mortality due to increased transmission of diseases such as HIV, tuberculosis and malaria. As it seems, the shift of a large part of medical, scientific and economic activity to the response to the pandemic is causing problems in other areas of the population's health with significant consequences.

The socio-economic consequences are also dramatic. In the second quarter of 2020, adjusted GDP decreased by 13.9% across the EU, compared to the same quarter of 2019. Thanks to the widespread use of various short-term work programmes,

employment was relatively less affected, although there was still a recorded decrease of 2.9% over the same period. The COVID-19 pandemic has therefore put enormous pressure on European countries, testing the resilience of each country's governments and people. It has also tested the ability of EU member states and the European Commission to develop a coordinated set of actions against a common threat. However, Imperial College London described in a report that if the pandemic had been left unchecked, the world would have mourned over 40 million victims in 202 countries.

Chapter 8° CRISIS MANAGEMENT STRATEGIES

Effective crisis management requires the adoption of a strategy in which possible problems arise are reduced. This strategy is directly related to the detailed examination of the environment, the planning of contingencies, the accurate calculation of risk, the allocation of resources to deal with the incident and the utilization of the most appropriate personnel.

All these elements interact with each other and can cause changes in each other. There is a possibility that over time risks, resources and environments will either decrease or abound. These changes directly affect the state of an organization, as they shape its degree of preparedness and ability to deal with crises. Two key activities are included in a crisis management strategy:

- creating a mood for crisis management within an organization and in the physical, social and political environment.
- development of the ability to respond to possible crises.

These activities also cover pre-crisis preparedness and coping and recovery capacity during the crisis.

In terms of effective pre-crisis preparedness, these include:

- determining risk and needs;
- defining policies on how effectively to address these risks and needs;
- devising and creating a crisis management base;
- the necessary and appropriate allocation of resources to manage the response to the crisis.

Therefore, the main objective of the activities of a strategic management in its effort to deal with a crisis is to match the available ability to deal with a crisis, the daily organizational environment in which there are the basic elements for dealing

with a crisis, the basic needs, the response efforts and the high demands on resources.

For crisis response and recovery to be effective, the following must exist:

- obtaining the necessary resources to deal with the crisis;
- development of crisis resolution plans;
- ensuring an effective transition of strategies to tactical actions in the crisis;
- providing training with a view to the effective use of resources and appropriate actions.

In this way, it becomes clear that skill and competence activities need policies and procedures through which proper and effective crisis management can be carried out. Pre-crisis activities mainly concern functions of establishing and maintaining crisis management in an organization, while competence and competence activities focus mainly on crisis response and recovery. The main objective of both activities is to enable their managers to offer their assistance to the recovery in a more effective way.

A good crisis management strategy should be expressed concisely and accurately, convey precise objectives and convey authorisation to subordinates to handle the situation in the best possible way, always depending on the tasks assigned to them and the environment in which they carry out their duties.

There are two levels to crisis management strategy. the highest is called the "High Strategy Level" (RIS) and involves the delineation of the overall strategy, during which more strategies will be designed to deal with more specialized situations. The OCT comprises two main elements: defining the overall strategic objective and defining the actions needed to achieve this objective. The other level of strategic thinking concerns the creation of methods, within the framework of RMs, with the ultimate goal of transforming them into operational strategies. These operational strategies, once announced, are transformed into tactical actions by crisis managers. The basic management strategy identifies resources and coordinates procurement, while tactical management oversees local actions that will lead to the achievement of the strategic goal. There are three main pillars of crisis management strategy: gaining more time, obtaining more information, reducing resource costs.

Chapter 9 GREEK HEALTH SECTOR

In Greece, the National Health System was established in 1983 when European countries already had 60 structured health systems and integrated Primary Health Care in the 10 years. Until then, the health needs of the population were covered by hospitals in the cities and private doctors who usually functioned as family doctors.

In 1983 a health system was established organized into 3-level, 2-level and primary health care and care. It included general and special hospitals and at the same time defined a single on-call system for emergencies. Dental care, prevention and rehabilitation are also institutionalized. New structures are being built, mainly health centers in the provinces, and departments are being developed in hospitals.

In the field of mental health, Mental Health Centers are established and psychiatric reform is attempted by establishing Acute Departments in General Hospitals as well as Hostels, Boarding Schools and Protected Apartments. These are never enough and even today 50-60% of acute cases are treated in General Hospitals. Also, in the cities before the unification of the insurance funds, structures of public insurance organizations (IKA, TEBE, etc.) operated with employment contracts with doctors and not with a permanent and exclusive employment relationship.

In practice, however, Primary Health Care is never developed and preventive programs (children's vaccines, prevention for women) and rehabilitation programs are never organized. Dental care remains exclusively private since public structures under the law were entitled to provide only relief to adults (extractions, openings of abscesses, etc.) and dental procedures (fillings, root canals, cleanings, etc.) which are called "prevention" only to the underage population (children and young people under 18 years old).

A few years after the establishment of the NHS and until today, the main problems are the severe underfunding, the lack of personnel and equipment, the privatization and the transfer of its aspects to the market and all this, of course, causes serious deficits in the provision of health care to the residents of Greece. Our NHS is mostly hospital-centric while the Primary Health Care sector has never been seriously developed. In contrast to the continuous degradation of the NHS, the private sector, which has always been subsidized by governments, has occupied and is occupying more and more space in the provision of health services.

The sources of funding of the NHS are:

- 4) Annual State Budget,
- 5) insurance institutions,
- 6) Private citizen participation

In the first years of operation of the NHS, public expenditure on health averaged 7% of the budget. It should be noted that the health movement's long-standing demand was 10%. Although public spending on health as a percentage of GDP was and is lower in Greece than most OECD countries, after the memoranda the Troika's requirement was to be below 6% of GDP. Public spending on health, as a percentage of GDP, fell in Greece from 6.8% in 2009 to 6% in 2013. In 2016 this figure reached 5% and today below 4.8%, according to the latest OECD report. Every year less and less money is given in absolute numbers for health.

The recruitment of staff and doctors was made from the beginning of the NHS with a permanent and exclusive employment relationship, except for university doctors, who were initially given the right to private practice, thus creating an inequality of labor relations and a window to the market. It is worth mentioning that mainly academics and directors of clinical interventional specialties demanded – the phenomenon still exists – money from the patient for the medical procedure. In Many cases, corruption was the rule rather than the exception and resulted in the privatization of the system "from within", the slander of the entire branch of hospital doctors, but also the establishment in the consciousness of society of the perception that either in the public or private sector for a serious health problem the patient must put his hand in his pocket.

Since the beginning of the existence of the NHS, there have also been fixed-term contracts (rural and junior doctors). Because the jobs do not cover the needs of the departments and the region, medical graduates were used with the obligation to serve one year in a rural clinic (clinic for the needs of the region) before receiving a specialty, and junior doctors to cover the basic needs in hospitals and Health Centers. The working conditions, especially of junior doctors, are always harsh with many on-call days per month and low pay. Later, the institution of the auxiliary doctor is introduced (18-month employment contract) and from 2010 onwards any kind of employment relationship is introduced (hourly employees, block, 3-month contracts, etc.).

Also, an important part of the care connected to the NHS through insurance providers are private doctors of all specialties who are reimbursed by the central provider and the citizen can receive services with 0-25% participation.

Permanent understaffing is one of the biggest problems of the NHS. The organic positions of medical staff in 2009 were 52,000 while the serving ones were less than 40,000. In 2014 there were less than 27,000 doctors serving in total in hospitals and Health Centers. The number of medical staff serving in the hospital sector of the NHS in 2018 is slightly more than 18000 and the average age of permanent employees is 59 years! In the past decade, a large part of young doctors migrate abroad in search of work with decent conditions and pay, while in the last year the government has suspended 7000 health workers for refusing to be vaccinated for covid 19, thus further weakening the potential of the NHS.

Access was also free for the uninsured to all services of state structures until about 2000. Then insurance is required and expensive medical procedures must be paid for by the patient himself, e.g. ICU. In 2011, all uninsured people are excluded from state structures for any medical procedure, even for the prescription and provision of medication. This is done by ministerial decision overnight and so people without work and therefore without security as well as all those who did not have legal documents were deprived of their medical care and medicines.

If you have to pay, fine. Otherwise, he loses his health or even his life. At that time, Greece had already signed (since April 2010) the first Memorandum of Understanding with the IMF and the other EU institutions. Greek society is experiencing a prolonged period of austerity, with cuts in wages and pensions and a sharp rise in unemployment. Thus, more than 3 million people are left without access to health facilities, i.e. more than 1/4 of the population of Greece. In 2016, those who have an AMKA regain the right to state structures, but people who do not have legal documents (i.e. a large part of immigrants), which is estimated at that time to be more than 500,000, continue to be excluded.

The citizen's access to state health structures has always been problematic indirectly due to the understaffing of the NHS, the long waits and the difficulty of finding an appointment. The lack of Primary Health Care in urban areas and the unification of insurance funds and providers (IKA, TEBE, etc.) has resulted in the simplest medical procedures having to go to regular outpatient appointments in hospitals.

This situation is aggravated due to the continuous weakening of the health system and in the last 2 years of the pandemic it has become almost impossible to serve someone in hospitals that have been converted into single-disease hospitals having abolished the regular ones. Clinics and reduce medical procedures e.g. surgeries up to 80% during the peak of the epidemic waves of covid 19.

Although indicators, such as life expectancy, that express the level of health of a population are affected very slowly, they already seem to have changed. OECD statistics show that during the years of the crisis in Greece life expectancy fell by about 6 months. From 13th place among OECD countries, Greece fell to 14th.

In the last decade, with memorandum imperatives, the NHS has been shrinking, operating with less than 50% of its capacity. Private-economic criteria are established in its operation (KEN-ESAN- Gatekeeping in Primary Health Care), and efforts are made to reduce small private doctors and subordinate them to large private groups. In the three-year period 2011-2014, 17 public hospitals were closed, clinics were merged and closed hospital beds were reduced. Access for the population becomes more difficult and incomplete and requires them to participate in or pay in full for medical services and medicines. (Greece ranks 4th among OECD countries in out-of-pocket health spending). Today, more and more people are served in the private sector and turn to the emergency room of state structures only when their health deteriorates.

In the past, and especially today, public health structures in Greece have been completely discredited by the state and stand marginally upright thanks to the self-denial, philotimo and ethos of a large part of their employees. The government, consistent with its harsh neoliberal policy, used the pandemic period to "rehearse" changes in the NHS that will eliminate its last remaining public features. It also bravely subsidized the private sector, which did not contribute in any way to the treatment of covid patients, but only increased its clientele by selecting non-covid cases from hospitals.

Chapter 10° THE GREEK ECONOMY BEFORE AND DURING COVID

The Greek economy experienced several fluctuations, sometimes with impressive growth rates for consecutive years and sometimes with periods of recessions, internal factors and uncontrolled waste, as a typical example is the financial and banking crisis of 2009 during which it lost 25% of its GDP. Greece is considered a developed country and has a high standard of living. Its economy is

mainly based on agriculture, industry and services, where it is considered a key sector of the economy, while tourism and shipping are a key driver of the country's economic growth.

The worst crisis Greece has experienced since its post-war history was the last crisis in 2009, but despite setbacks it managed to correct large macroeconomic and fiscal imbalances. However, achieving high and sustainable growth rates is still difficult (Bank of Greece, 2019).

According to the Bank of Greece in 2019, the Greek economy has managed to address as best it can the major macroeconomic and fiscal imbalances that caused the economic crisis and is now trying to accelerate its pace towards a sustainable growth trajectory. Along the way, of course, it had to face a series of significant challenges, largely as a result of the economic crisis, as well as other external factors-risks.

A typical example is the refugee migration problem, which had a catalytic effect on short-term growth prospects and temporarily placed major obstacles in the country's development path. The positive performance recorded in key macroeconomic aggregates as well as in financial indicators proves the not so anemic course of the Greek economy. The evolving growth dynamics, the strengthening of the business expectations index, the upward trend of the economic sentiment index and the positive developments in the financial sector, which contributed to the strengthening of liquidity, were some of the characteristics of previous years until 2019.

As regards the banking sector, according to the Bank of Greece, on 1 September 2019 the full lifting of capital controls by the Bank of Greece and the abolition by the Governing Council of the European Central Bank (ECB) of the ceilings imposed on the purchase of Greek government bonds by Greek banks was achieved. Therefore, the banking sector has now managed to improve its operating profitability, gaining confidence by increasingly strengthening the banking system from private sector deposits and maintaining its capital adequacy at a very remarkable and satisfactory level. Greece is implementing fiscal adjustment programs, while at the same time, its fiscal figures are positive, confidence levels and access to international markets are increasing.

It is worth noting that, GDP from the crisis period until 2020 pre-Covid-19, grew by 8.4 billion, so the economy seems to have grown and improved. An increase in GDP also justifies a possible reduction in unemployment from 27.5% to 17.3%.

The increase in the economic sentiment indicator is due to the booming climate in the industrial, service and retail sectors. We also observe a decline in the yield on 10-year Greek bonds as well as in non-performing loans. As far as exports and the infrastructure index are concerned, however, they seem to be on the rise. Finally, during the period of economic recession, there is a fiscal deficit of the order (-15.1%), which basically shows the deficit of money that existed in the Greek State and the lack of profits, as expenses were greater than revenues, so we are essentially referring to a loss. While, in the period before the health crisis, the difference between public revenues and public expenditure is positive, thus creating a budget surplus of 1.5%.

According to the quarterly report of IOBE, in the first quarter of 2020 the economic climate index of the country from 108.8 points. stood at 110.4 mon. and its business expectations (in manufacturing, services and construction) improved compared to the first quarter of 2019. While in retail trade, business expectations declined slightly. At the same time, the consumer confidence index declined mildly to -10.4 points from -7.1 points compared to the previous quarter. It is also worth noting that a year earlier this indicator had a value equal to -31.1 points, while the performance of 2020 is the best performance since the first quarter of 2002.

The index of business expectations in Industry in the first quarter of 2020 had a value equal to 108.6 from 104.1 points, which was much higher than the corresponding performance of 2019 which stood at 101.8 points. The strengthening of the indicator in terms of expectations for short-term production development was noticeable as from +20 pp. stood at +34 mon., while estimates in relation to the level of orders and demand decreased from -7.5 pp. to -9.9 cr. At the same time, there is a slight decline in estimates for stocks of finished products from 20.5 units. at 8.9 cr. While mild is a development for the forecasts of export dynamics from 23.5 points. to 27.6 pp., with estimates for orders and foreign demand changing downwards from -4.7 pp. to -5.9 cr. Finally, the relative quarterly average balance of employment forecasts increased sharply from 2.3 pp. to 14.5 cr. on average.

The Greek economy, from 2008 to 2013, has negative economic growth rates, with the peak annual growth rate in 2011 reaching -9.2%. From 2014 onwards, with the exception of the political adventure that had arisen between 2015 and 2016, the country's economy acquired positive growth rates with its peak in the first quarter of 2018 reaching 2.7%.

Domestic product growth rates of 1.4% in 2017 and 1.9% for 2018 and 2019 are presented as anemic growth characterized by mild growth. The slowdown in the last quarter of 2019, to 1.0% from 2.3% in the previous quarter, appears to be lower than in the second quarter of 2017. This slowdown of 1% was mainly due to the sharp decline in exports.

At the same time, the decrease in imports acted as a cornerstone for the further improvement of the external sector balance. As a result of the state of economic stagnation or weak growth in which the country's economy is located in 2019, is the sharp decrease in investment that occurred in 2018 and due to which reserves were created, but also the reduction of public consumption. The expansion of household consumption in the last quarter of 2019 was the only parameter that managed to increase GDP.

2020 was a milestone in the modern history of Greece, mainly in terms of the health sector, related activities and policies, but also the economy itself. With the arrival of the coronavirus in Greece and with the first confirmed case now being a fact (on February 26, 2020), the country is facing a new danger, in front of unprecedented situations, in a new reality, that of uncertainty and the coronavirus. The first emergency measures to tackle the pandemic started on 28 February at local level in areas that had been hit hard by the virus. During the second quarter of 2020, from March 10 to May 4, the Greek Government, in order to limit the spread of the pandemic, had adopted a series of strict public health protection measures to limit its further spread, as vaccines were not yet available.

On March 12, according to EODY, the first death was recorded, while the total confirmed cases had reached the number of 1,314 until March 31, 2020. At the same time, since March 16, the Ministry of Health has been updating daily, both on the evolution of the pandemic and on the emergency decisions taken by the Government through television depiction, with representatives of the Ministry of Health Professor Sotiris Tsiodras and the Deputy Minister of Civil Protection and Crisis Management Nikos Hardalias. Through this action, the Government managed to sensitize, awaken and invite society itself to follow its instructions, so as to create a collective effort to weaken the pandemic and address further health risks.

It is worth noting that the Prime Minister of the country through his address announced a restriction of movement with a curfew (first lockdown) at national level for March 23. As for the total cost of the measures adopted by the Government to

support the economy to workers and businesses, it amounted to 24 billion euros, i.e. 14% of the country's GDP. The total number of cases according to the National Public Health Organization on April 28, 2020 amounted to 2.566, while since the beginning of the epidemic a total of 138 deaths had been recorded.

On May 4, the Government decides to gradually lift and de-escalate the emergency measures regarding restrictions on movement, the operation of businesses and schools (as of June 1), as well as tourism businesses (from July 1), with the total number of cases reaching 3,432 on July 1. Since August 2020, the recording of cases has been increasing rapidly in the number of hospitalized and deceased. The summer of 2020 was a special-different summer for Greece, as the pandemic caused significant damage to one of the biggest sources of revenue for the country, which is tourism, leading hotel-tourism entrepreneurs to a "lost season".

The global discovery and manufacture of a vaccine is a key factor for public health and, by extension, for economic prosperity. With this achievement, the whole planet together with Greece managed to gradually reduce the risk and return to normality in all sectors. On December 27, 2020, the first vaccination was carried out in Greece, while the total number of cases on December 31, 2020 amounted to 138.850 and the total deaths recorded until then were 4.838. On January 4, 2021, the exemplary organization and implementation of the vaccination plan "Eleftheria" began with the vaccination of all health personnel in both the public and private sector. On January 20, the vaccination of citizens over the age of 85 began, while it continues throughout the year in parts, with the aim of gradually vaccinating the entire population and building a strong immunity barrier.

From May 14, 2021 onwards, Greece was in a phase of de-escalation of measures, announcing the substantial exit from the lockdown, thus leading society one step closer to normality, but safely, always observing personal protection measures. Greece's green certificate comes into effect on May 14, while the European certificate (Green Pass) becomes operational from June 1, to facilitate citizens' travel. The only sure thing is that the cycle of the pandemic has not closed and the adventure of the coronavirus has not stopped, but with the start of the vaccination program, effective control of the pandemic that has affected the whole country is achieved to a large extent.

The pandemic was an exogenous shock, caused economic discomfort to the whole society but also to the economy itself, which needed a series of measures to

further strengthen it. Thus, Greece's economy, in order to manage this unprecedented situation and be able to cope with the needs of a dynamic economy, has adopted some measures to trigger it and offset the restrictive measures for Public Health.

Policymakers faced several difficulties regarding the policies they should follow in order to support the Greek economy, but without neglecting health and social factors. More specifically, the first support measures introduced acted as a booster tranche and amounted to €6.8 billion, corresponding to 3.5% of Greece's GDP and 2% of the European average.

Measures such as strengthening the health system for the supply of necessary sanitary material amounting to €15 million. €, special purpose compensation of € 800 due to suspension of operation, Easter gift payments, 40% reduction in business rents due to suspension of operation, suspension of VAT payments, insurance contributions and installments of arrangements and certified debts to the Tax Office, support of the primary production sector, as well as the Greek Government created a liquidity program to businesses with low interest on loans and a five-year payment with a repayable advance in the first year.

At the same time, a programme for the management of education and vocational training services with a total cost of €180 million was established to upgrade digital skills and promote remote professional activity in the midst of the pandemic. In addition, an emergency financial support of 108,000 employees in hospitals, EKAV, EODY and Civil Protection was decided. In total, around €24 billion was allocated, which corresponds to 14% of the Greek GDP, to support the economy.

The extent to which the health crisis affects any economy is directly related to its productive structure, but also to the way its added value is shaped. The Greek economy, after a short course of weak recovery, returned to a sharp recession in 2020, which was the second largest in the EU after Spain. Greece was strongly affected due to the rapid spread of the virus, thus creating a strong sense of uncertainty both socially and economically.

The negative sign that follows net investments for the tenth consecutive year, the fairly large percentage of small and medium-sized enterprises, the small percentage of staff familiar with digital media and technology, the large percentage of GDP held by the Services sector and the minimal fiscal means to eliminate the crisis, are some of the variables that make the Greek economy more vulnerable to this crisis than other countries of the European Union.

According to The Economist magazine (18/04/2020) with data from the OECD and IMF, 68% of the Greek economy's operations cannot be done remotely – electronically, while retail, catering, tourism, hospitality services and transport make up 30% of GDP. In addition, it is worth noting that small and medium-sized enterprises contribute significantly to the country's production process and due to the pandemic there have been significant changes in the way they operate in relation to work and communication. The imposition of measures for the closure of businesses created a new division between businesses that required human contact and had to close and businesses whose transactions did not require social contact and did not close, this whole situation created an unprecedented "dualism" for the Greek economy.

The effects are rapid, with sectors of the economy experiencing absolute impoverishment, with various economic activities being suspended or under-functioning, as according to ELSTAT data, 210,217 businesses or 14.8% of the total were suspended in March 2020, with tourism, which is the crown of the country, being hit unimaginably (Bank of Greece, 2021). At the same time, it is worth noting that, in the second quarter of 2020, with the adoption of the restrictive measures, there was a decline in GDP of -15.2% on an annual basis, the pressure peaked and created a sharp decrease in domestic demand, final expenditure, exports, etc., especially in April and May where the sudden disruption in the business sector occurred, with turnover recording a decline of 31.8% annually (National Bank of Greece, 2020). But in the first half of 2021, the turnover of several enterprises exceeded that of 2020, but not of 2019. Finally, comparing 2019 with 2021, based on what data is available so far for 2021, the rule wants 2021 to be better than 2020 but worse than 2019.

Chapter 11 RESEARCH METHODOLOGY

The research process is prompted by a reflection and tries to answer a research question. A researcher is asked to design the methodology he will adopt in relation to his reflection and in relation to his field and topic. Research methodology refers to the parameters of the researcher's research effort, which concern the general methodological approaches, methods, techniques, means, materials and procedures he will choose to conduct his research.

The first step in designing a Research is the choice of the scientific topic we want to examine, i.e. the subject of the Research. This topic, which should be very specific and explanatory, is called the Research Question and its structure follows

specific rules. The research question is a clear, objective and targeted question that essentially summarizes the topic that the researcher is going to deal with. The design of the research question is one of the first and most important steps in the research process. If it is properly designed and formulated, it contributes to the conduct of a successful research project based on scientific logic.

Chapter 12 EMPIRICAL FINDINGS

Finally, how would we characterize the Covid-19 pandemic in one sentence? An immediate characterization could be "total surprise." Its impacts, presented in this paper, appeared to be multidimensional, rapid and global. From social, economic, environmental to behavioral. The negative effects are the ones that take precedence, with some of them seeing the emergence of the pandemic as an opportunity.

The pandemic, while managing to disrupt the mental health of global society, has also managed to have a positive impact on the very environment that encloses it, in terms of pollution levels. While, in relation to the global economy, the creation of distortions and rigidities in global markets, the interruption of productivity, the negative shock to household incomes and expenditures, the crisis in financial markets, uncertainty, the disruption of supply and demand, the shock suffered by the global supply chain, the losses caused to productive sectors and the sharp global economic recession with negative growth rates, These are some of the effects created even in the most robust economies during 2020 due to the pandemic.

A sudden stop that managed to affect the global economy, with COVID-19 ultimately posing a greater threat than even the financial crisis of 2007-2008. The following analysis of the results shows how the health crisis managed to affect and violently interrupt the growth path followed by the Greek economy in recent years.

The imposition of restrictive measures in 2020 by the Greek Government led to an increase in unemployment and investment (due to the financial support measures), while both the economic figures of the Greek economy (GDP, consumption, exports, imports) and the indicators of economic climate, business expectations and consumer confidence led to a downward trend. Also, large decreases were recorded in turnover of various sectors, with the greatest impact occurring in key sectors that are pillars of the Greek economy, in the services sector, tourism (due to high dependence), trade, industry and construction.

It is worth noting that this whole situation created an unprecedented "dualism" for the Greek economy, between businesses that required human contact and had to

close with suspension of operation and businesses whose transactions did not require social contact and did not close. But in 2020 there were also some companies from various sectors, which managed not only to survive but also to stand out as they managed to increase their turnover and not interrupt their production, but to adapt to the new data of the time.

Finally, digital transformation seemed to be of paramount importance during the pandemic, since it was a development policy for both large and small and medium-sized enterprises. In 2021, both the Global and Greek economies experienced an economic recovery, with vaccination being the driver of economic growth. One of the weaknesses of this study is the fact that the pandemic is an ongoing phenomenon whose long-term consequences cannot be recorded at present, which is why the effects presented chronologically are limited to the base years 2020-2021.

In addition, for a deeper understanding of the effects of the pandemic, additional research and deepening in the already existing literature is necessary. After all, the epilogue will be long and difficult, but what is certain is that the world will no longer be the same. In conclusion, and based on the above, Government coordination is of vital and paramount importance, not only for the end and consolidation of the pandemic through total vaccination, but also for the design of a Macroeconomic policy, using Fiscal and Monetary policies and close monitoring for the proper management and avoidance of corresponding crises. After all, prevention is a panacea for solving every problem and signalling a healthy economy.

Policies should have a long-term perspective, revitalizing the Greek economy, expanding access to digital connectivity and investing with targeted actions in green business. What should be emphasized is that the return to normality does not signal growth, as it is limited by other factors such as the emergence of various mutations of the virus.

Chapter 13: REGRESSION MODEL ANALYSIS

Regression analysis examines the relationship between two or more variables in order to predict the values of one through the values of the other (or the others). In every regression problem we distinguish two types of variables: independent or controlled or explanatory (independent, predictor, casual, input, explanatory variables) and dependent or response variables. In experimental research, an independent variable X is one that we can control, that is, determine its prices (e.g. the amount of advertising spend of a product, the number of operating cash registers in a

bank branch, the amount of fertilizer, the temperature of processing a product). Dependent variable Y is one in which the effect of changes in independent variables is reflected. In non-experimental surveys (sampling) the distinction between independent and dependent variables is not always clear because no variable is controllable but all are random.

The Covid-19 pandemic has significantly affected the Greek economy and especially the financial sector. It resulted in slow growth and demand and supply shocks in 2020. The shock came from the significant exposure of gross domestic product to the transport and tourism sectors. The shock resulted in less consumption and investment, an increase in the unemployment rate and an increase in deflationary pressures in most sectors of the economy. The Greek economy contracted in terms of gross domestic product by 3.2% in 2019 from 2018 and 7.96% in 2020 from 2019. The government pushed commercial banks to cut lending rates in 2019 by 0.98 from 2018 and by a further 0.0201 in 2019. The decline allowed people in the economy to borrow more at lower interest rates, thus protecting them from employment income shocks.

The coefficient of determination ($r^2 = 0.883$) represents the percentage of variation in the response variable that can be explained by the explanatory. It implies that 88.33% of the variation in net domestic credit can be explained by gross domestic product, inflation rate, unemployment rate, market capitalisation, interest rate on non-performing loans and return on assets. Therefore, the model is suitable for determining the value of net domestic credit for Greece. The standard error measures the average distance that the regression values fall from the regression line. Therefore, these values fall by 30.9458 points from the regression line.

CONCLUSIONS

The strengthening of a central public health mechanism is a key factor both for strengthening the health system and for the financial injections that will have to be made to businesses and employees. Policymakers' priorities should follow the performance of multipliers in the Greek economy and reshape businesses.

In a new era with a new international environment, if Greek businesses do not seek to make the required adjustments today, with reliable business plans, in order to

create new prospects and opportunities for mass employment, their competitors will do so and thus will have lost valuable time and market share. The Greek government should adopt tax and growth incentives. Achieve partnerships and mergers of small businesses, thus creating networking and larger operational forces. At the same time, a systematic support of the Industry is now required with new large investments and the immediate integration of new technologies.

Moreover, the study is limited in scope since it uses thirteen observations to develop the multiple linear regression model in the first model and twelve in the second model. An increase in sample size would increase the likelihood of using regression models in different periods than those of the study. In addition, this will consequently increase the reliability and accuracy of models.

Further support measures for sectors with high capacity such as medicine, pharmaceuticals, nutrition, but also measures for labor protection such as labor and welfare benefits. Finally, regarding tourism, which is the cornerstone of the Greek economy, a series of stimulus measures should be taken, such as social tourism programs, strengthening both domestic and external tourism.

Equations from econometric analysis

1. Regression analysis equation one

$$\mathbf{NDC = 80.7560 + 0.9382 GDP + 1.3814 IFR + 2.7298 ULR - 1.1611 MKC - 1.7555 NLR + 3.0742 ROA - 38.3813 CVD.}$$

2. Regression analysis equation two

$$\mathbf{LNR = 11.2105 - 0.0039 GDP - 0.3522 BRC + 0.0072 TTL - 1.3534 CVD}$$

ACADEMIC CONTRIBUTIONS

The main academic contributions of the present thesis to the existing economic literature can be summarized as follows:

First contribution: The thesis provides a comprehensive analysis of the impact of the COVID-19 crisis on the Greek economy, comparing it with the 2008-2012 economic and debt crisis. Examining the effect of COVID-19 as a unique “Black Swan” event enriches the existing specialized financial literature.

Second contribution: Through an adequately structured base of empirical indicators for the changes in the main macroeconomic indicators of Greece, the thesis establishes the shock impact of the COVID-19 pandemic on the main macroeconomic variables of GDP and income from the tourism industry.

Third contribution: The thesis sheds light on how the national debt of the years 2019–2021 affected prices, joblessness, and market valuation. The research reveals positive impacts, like increased market capitalization, and negative effects, like higher inflation rates. The results contribute to the existing scholarship on the subject and call for consideration of the need for additional investigation into the causes and possible resolutions for the negative impact of government debt on the economy.

LIST OF PUBLICATIONS

1. **CRISES ANALYSIS AND MANAGEMENT**

Entrepreneurship ISSN: 2738-7402

DOI: 10.37708/ep.swu.v9i1.6 Volume: IX, Issue: 1, Year: 2021, pp. 64-77

2. **COVID-19 IMPACT ON GREECE'S HEALTH SECTOR**

Entrepreneurship ISSN: 2738-7402

DOI: 10.37708/ep.swu.v9i1.4 Volume: IX, Issue: 1, Year: 2021, pp. 45-55

3. **Economic Effects of COVID-19 Pandemic and Potential Solutions**

International Journal of Economics, Finance and Management Sciences

2021; 9(4): 159-164

<http://www.sciencepublishinggroup.com/j/ijefm>

doi: 10.11648/j.ijefm.20210904.13

ISSN: 2326-9553 (Print); ISSN: 2326-9561 (Online)

4. **Rebounding from the Crisis: Strategies for Economic Recovery in the Post-COVID-19 World**

American Journal of Humanities and Social Sciences Research (AJHSSR)

e-ISSN :2378-703X

Volume-07, Issue-03, pp-01-05

<https://www.ajhssr.com/wp-content/uploads/2023/03/A227030105.pdf>

5. **COVID-19 and International Trade: Examining the Pandemic's Impact on Globalization**

American Journal of Humanities and Social Sciences Research (AJHSSR)

e-ISSN :2378-703X

Volume-07, Issue-03, pp-55-59

<https://www.ajhssr.com/wp-content/uploads/2023/03/C227035559.pdf>

